

DESTAN-I

* Eylül
* 2014
* Sayı-15

KIRKPINAR

KIRKPINAR KÜLTÜRÜNÜ TANITMA VE YAŞATMA DERNEĞİ AYLIK ÜCRETSİZ YAYIN ORGANIDIR

ORHAN OKULU

FATİH ATLI

HAKEM İNŞAAT

www.hakeminsaat.com.tr

Yonca Kent Sitesi

ÇANAKKALE/KEPEZ

KÖŞEM Evleri / ÇAN

ÖZEN Evleri /
ÇANAKKALE/Barbaros

ÇELİK Evleri / ÇAN

HAKEM İNŞAAT

Hakem
Mimarlık Mühendislik

HAKEM MADENCİLİK

HAKEM İNŞAAT Çan Ofis

Telefon : 0286 416 2234 - Faks : 0286 416 3888
Satış: 0546 968 82 39
E-posta : info@hakeminsaat.com.tr
Adres : Akalın İş Merkezi Kat. 1 Çan / Çanakkale

HAKEM İNŞAAT Çanakkale Ofis

Tel: 0286 213 26 26 - 0546 968 82 80
Adres: İnönü Cd. No:147/A
(Öğretmen Lisesi Karşısı - Gürel Optik Üzeri)

GÜREŞ MUSİKİSİ

Bilindiği gibi yağlı güreşlerde ve geleneksel sporlarımızda daima davul ve zurna bulunur.

Bu iki müzik aleti ayrıca cenge giderken de kullanılırdı. Zurna (Mi) perdesiyle tiz sesler çıkarıp, (kaba sol) perdesiyle tempo tuttuğu zaman davulun tokmağı sanki o seslere hacim verir . Gaziler bu sesle şevke gelir, pehlivanlar bu seslerle peşrevlerini ayarlar ve güreşe girerler.

Davul ve zurnanın Türklerde apayrı ve önemli bir yeri vardır.Bu iki alet her ne kadar müzik aleti ise de Orta Asya Türklerinde Hakanlar , dost beyliklere geleneklere uyarak davul zurna takımları gönderirlerdi. Öyle ki Osmanlı Devleti bir beylik olarak kurulurken, Selçuklu Hakani tarafından beylik sembolü olarak aynı gelenek Osman Bey'e tekrarlanmıştır.

Yukarıda ifade ettiğimiz gibi arzuyu kamçılayan ve insanı şevke getiren bu çalgılar güreş sporunda sayıca daha da çoğaltılarak duyguların kamçılanması arttırılmaktadır.

Orta Asya'da sabahlara kadar dövülen davul, halkın yaşamında ayrılmaz bir parçadır. Asya ve Anadolu'da **Aba Güreşi**, **Karakucak Güreşi** ve **Atlı Cirit** , davul zurna eşliğinde yapılan Türk'ün geleneksel sporlarıdır.Karakucak , Batı Anadolu ve Balkanlarda başka bir uygulama ile **Yağlı Güreş** olarak bu yörelerimizde yerleşmiştir. Etrüskler ve Roma Döneminde de yapılan yağlı güreşler, Türklerin Avrupa topraklarına geçmelerinden sonra benimsenerek gelenek haline gelmiştir. Etrüsk ve Roma dönemi mermer kabartmalarında , güreş yapanlara **LİR** adıyla bilinen bir müzik aletinin eşlik ettiği görülmektedir. Güreşlere böyle bir müzik aleti ile eşlik edilmesi ya eğlence, ya tempo ya da şevk vermesi ile ilgili olmalıdır... Bu gelenek biz Türklerde de uygulanmaktadır. Avrupa topraklarında yağlı güreş tarzını beğenen ve bu sporun eğitim ocağı olan **Güreş Tekkeleri**'nde ve açıkta (çayır ve harman yerlerinde) yapılan güreşlere yukarıda açıkladığımız gibi aynı amaç ile davul zurna eşlik etmektedir.Türk'ün yaşamına giren ve onsuz yapamadığı halk geleneği olan güreşe de bu musiki aletlerini sokmuştur. Aynen mehter müziğinde olduğu gibi ritm, tempo ve şevk veren bu çalgılar geleneksel sporlarımızın ayrılmaz bir parçasıdır.

Gerek Balkanlar ve gerekse Anadolu halkının eğlence, panayır ve düğünlerinde çalınan bu enstrümanlar , aynı yerlerde düzenlenen geleneksel güreşler ve atlı cirit sporlarına da soku olarak bu sporlarımızın ayrılmaz parçaları haline gelen davul ve zurna bugün de

geçerliliğini korumaktadır.

Türk pehlivanlarının Avrupa'yı bir fırtına gibi kasıp kavurduğu yıllarda bütün Avrupalı güreşçileri yenen **Koca Yusuf**'un karşısına **Hergeleci İbrahim**'i çıkararak Paris'li organizatöre her iki pehlivanın şu dilekleri çok ilginçtir. (**Davul zurna olsa da iyi bir güreş çıkarsak..!**)

Halk arasında şöyle bir tekerleme de vardır :
Zurnada peşrev olmaz
Davulsuz düğün olmaz.
Davulsuz, zurnasız
Pehlivan oynamaz.

GÜREŞTE MÜZİK MAKAMLARI

Türklerin her çeşit geleneksel spor gösterilerinde hareketlere uyan ritimde ve eğer hayvanla spor yapılıyorsa , insan ve atın ve devenin ya da boğanın hoşlandığı makamdan gelenek olarak davul zurna çalınır.

Yurdumuzda çeşitli güreş havaları vardır. Rumeli topraklarında davul ve zurnayı (**Tavul ve Sur-Nay**) Roman'lar (Kıpti) çalmaktadırlar. Bu ırkın müziğe karşı aşırı duyarlı ve yetenli olduğu bilinir. Davul zurna ve çeşitli müzik aletleri çalarak geçimlerini temin etmektedirler. Güreş havaları özellikle **Hüseyni, Uşşak, Nikriz, Zavil ve Gülizar** makamlarının çeşnileri içerisinde yer alır. Usulü yoktur.

Kırkpınar güreşlerinde Er Meydanında davul zurna ekibi daha çok **Rumeli ve Serhad Türküleri** ezgileri çalmaktadır. **Estergon Kal'ası** gibi. Çalınan bu havalar pehlivanları coştururken , güreşi de cenk havasına sokar. Davul zurnacıların yağlı güreşe özgü ve özel ritimde havaları vardır. Kimi davul zurnacılar bu yeteneklerini çok geliştirmişlerdir. Öyle ki güç duruma düşen pehlivana tempo ile mesaj bile verebilirler...

Gelecek sayımızda konumuz kıspet olacak... Esen kalın...

**KIRKPINAR KÜLTÜRÜNÜ
TANITMA VE YAŞATMA
DERNEĞİ**

Adına İmtiyaz Sahibi
ALPER YAZOĞLU

Sorumlu Yazı İşleri
Müdürü

ÖZCAN BAŞGÜL

Genel Sekreter

MÜBECCET GÜZEY

Genel Yayın Danışmanı

SİNAN BERATLIGİL

Görsel Tasarım

BEDİA BARAK

Katkıda Bulunanlar

MEHMET İRİŞ

SEYFETTİN SELİM

SEMAHAT UZGÖR

BEYAZIT SANSI

SEVCAN KALIPÇINDEN

EFKAN BUCAK

ÖMER ALTAY

ŞEREF GÖKDEMİR

Reklam Koordinatörü

GÜLŞAH AŞÇIOĞLU

EYLÜL 2014 - SAYI : 15
YIL:2 Yayın türü:
YEREL SÜRELİ YAYIN

BASKI: Ege Reklam ve Basım
Sanatları San. Tic. Ltd. Şti.
Esatpaşa Mah. Ziyapaşa Cd.
No:4 Ataşehir- İSTANBUL
Tel: 0216 470 44 70
FASK: 0216 472 84 05
www.egebasim.com.tr
Sertifika No: 12468

ADRES: Türkocağı Cad.
No: 19 Kaleiçi- EDİRNE
Tel: 0284 212 63 82
e-posta:
kirkpinardestani@gmail.com
www.kirkpinarderneği.org

Destan-ı Kırkpınar
Basın Meslek İlkelerine
uymaya söz vermiştir. Tüm
reklamların sorumluluğu
firmalara, mekalede ki görüş
ve düşünceler ise yazarlara
aittir. Yazarlara ücret
ödenmez.

SELİMİYE MARŞI

BEYAZIT SANSI

Muhteşem Selimiye Camii, bizim hem Edirneliler olarak hem de T.C. Devleti'nin yurttaşları olarak gurur kaynağımızdır.

Onu gördüğümüzde heyecanlanırız. Onun varlığından duyduğumuz gurur ile göğsümüz kabarr.

Yabancı bilim adamları muhteşem Selimiye için “**Matematik ilminin sustuğu şaheser**” diyorlar.

Muhteşem Selimiye Camii, UNESCO listesine de alınarak insanlık aleminin ortak mirası olarak ilan edilmiştir. Bu muhteşem mirası bizden önceki nesiller bugünlere taşımışlardır. Bugün ki kuşak Edirneliler olarak bizim de

bu muhteşem mirası gelecek kuşaklara taşıma görevimiz vardır.

Ben de bir Edirneli olarak, bu konuda üzerime düşen görev nedir, diye düşündüm. Ve bu muhteşem eser için bir marş yazmaya koyuldum.

Geriye dönüp baktığımızda; Selimiye Camii için çok usta şairlerin yazdığı yüzlerce şiire rastlayabiliyorsunuz.

Ancak marş türünden yazılmış bir esere ben rastlayamadım.

Uzun uğraşlardan sonra güzel bir şiir yazdım ve bunu Segâh Makamında besteledim.

Güzel bir marş oldu.

Geçen yıl bu eserimi Mi-

mar Sinan Vakfı Başkanı Sayın Hasan Gümüş hocaya götürdüm. “**Bu eseri siz beğendiğiniz sanatçılara seslendirin ve gerekli yerlerde kullanın**” dedim.

Hasan Gümüş hoca “**olur**” dedi amma nedense sonuca varılamadı.

Buradan Sayın Hasan Gümüş hocaya ve ilgi duyan herkese yeniden sesleniyorum;

Geliniz bu eseri en güzel şekilde seslendirelim ve muhteşem Selimiye'nin ve de Edirnemizin konu edildiği yerlerde kullanalım.

Görecektir ki; böyle bir esere gerçekten ihtiyaç varmış. Geliniz marşın sözlerini birlikte okuyalım.

SELİMİYE MARŞI

I.
DÖRT NARİN MİNARE SELİMİYE'DİR
SİNAN'DAN SERHAD'DE BİR HEDİYEDİR
ÇARŞISI ÇEŞMESİ HEP KÜLLİYEDİR
MABETLER SULTANI PİR SELİMİYE
ŞEHİRLER SULTANI EDİRNE'DEDİR

EZANLAR GÖKLERDE ÜNLENMEDEDİR
DUALAR GÖNÜLDEN SÖYLENMEDEDİR
ONU GÖREN GÖZLER NEMLENMEDEDİR
MABETLER SULTANI PİR SELİMİYE
ŞEHİRLER SULTANI EDİRNE'DEDİR
II.

İLHAMİ HAZRETİ PEYGAMBERDEDİR
İKİNCİ SELİM HAN TAHT-I SERDEDİR
KOCA SİNAN HESAP HENDESEDİR
MABETLER SULTANI PİR SELİMİYE
ŞEHİRLER SULTANI EDİRNE'DEDİR

BİRLİK TİCARET

SERAMİK, VİTRİFİYE, ARMATÜR, BOYA, LAMİNANT PARKE, HAZIR SIVA UYGULAMA, BİLİMUM
TAAHHÜT İŞLERİ, DUŞAKABİN

MERKEZ: Cumhuriyet Mah. Etili Sk. No: 2 Çan/ÇANAKKALE

TEL: 0286 412 11 75

ŞUBE: Boğazkent Mah. Atatürk Cad. No:71 Kepez/ÇANAKKALE

TEL: 0286 263 13 22

E-MAIL: yakupkose1761@hotmail.com

En iyi sporcuyu mu ? En iyi insan mı?

Ne dersiniz

spor ve sporcuya, aykırı, delice bir bakışla bakalım mı? Önce yazalım sonra da, “Yazdıklarımızla zülfü yâre dokunduysak, ‘Delidir, ne yazsa yeridir’ diyerek kusurumuza bakmayın” şeklinde kılıf bulalım.

Olur mu, niçin olmasın, tabi kabul ederseniz...

HALİL DELİCE

Önce spor ve sporcunun kelime anlamlarına, günümüzde bunlara yüklenen manaya bakalım. Spor kelimesi İngilizce ‘sport’ kelimesinden doğmuştur. Eğlenmek, oynamak, gösterişli bir şey takmak, kafa dengi, gırgır kimse gibi manalara gelmektedir. Günümüzde ise beden ve zihnen güçlü olmak, eğlenmek için yapılan düzenli hareketler manasında kullanılmaktadır. Bu işleri yapana da sporcuyu denmektedir. Bizim geleneğimizde, sporun karşılığı

idmandır.

Bizde, yalnızca eğlenmek, hoşça vakit geçirmek için oyun, hareket uygun görülmez. Oyun, eğlence vardır ama bütün bunlar, eğlenirken eğitmek içindir. Spor olsun diye spor yapılmamaktadır. Ecdadımızın yaptığı cirit, at yarışları, at talimleri, tomak gibi atlı sporlara, kılıç-kalkan, ok-mızrak atma gibi aletli sporlara ve güreş gibi bedenle yapılan sporlara baktığımızda bütün bunların savaşa hazırlık için olduğu görülür. (At ve silâh ile talîm, yarış yapmak

câzidir) hadis-i şerifi ecdadımızın rehberi olmuştur.

Bizim geleneğimizde, spor; yalnızca spor, eğlence, yarışma olsun, madalyalar kazanılsın diye yapılmamaktadır. Spor, spor yarışmaları beden ve zihnen güçlü olmak, sahip bulunulan güzellikleri savunmaya hazırlık için yapılmaktadır. Madalya ve ödüller, cirit, at yarışları, ok atma, güreş gibi savaşa, ebedi güzellikleri savunmaya hazırlık için yapılan sporlarda başarı gösterenlere verilmektedir.

Kıscacası spor olsun diye spor yoktur. Spor ebedi güzelliklere vesile olduğu için yapılmaktadır. Spor, eğlendirirken eğitmektir, beden ve zihnen güçlü olmak, savaşa hazırlık içindir. Boks gibi insana eziyete, boğa güreşleri gibi hayvana işkenceye dayanan sporlar ve benzerleri ise geleneğimizde katiyen yoktur.

Gelelim “En iyi sporcu mu, en iyi insan mı?” sorusuna.

En fazla zıplayanın, en hızlı koşanın, en iyi vuranların ödüllendirildiği, teşvik edildiği günümüzde geldiğimiz nokta; kan, gözyaşı, sevgi, merhamet, iyilik ve adalet yokluğu...

En merhametlileri, en bilgilileri değil en bilgeleri, gönül ile bilgiyi kaynaştıranları, arif olanları aramadığımız, onlar gibi olmayı teşvik etmediğimiz, çocuklarımıza topçu ve popçu olmayı özendirdiğimiz sürece kan ve gözyaşının akması daha da fazlalaşacaktır. İki cihanın efendisi Buharideki hadis-i şerifte, (Yiğit, pehlivan, hasmını yenen değil, öfkesini yenendir), Askeri’deki hadis-i şerifte de (Asıl kahraman, nefisini yenendir) buyurmuştur.

Gücü, kuvveti, bilgiyi, makamı, malı, üstünlük vasıtası değil de, hesabı verilecek mesuliyet sebebi bilenler yetişmediği sürece gözyaşları dinmeyecektir.

Başarıyı değil, muvaffakiyet hedef seçen nesillere ihtiyaç var, yalnız bizim değil, bütün insanlığın.

Başarı ile muvaffakiyet arasındaki farkı soracak olursanız, hele bir düşünün, biz de cevabını bir dahaki yazımızda vermeğe çalışalım.

281.

TARİHİ ÇARDAK GÜREŞLERİ ARDINDAN

281.
Tarihi
Çardak
Güreşleri 26
Ağustos 2014
tarihinde yapıldı.

Bu yıl da geçen yılki
gibi 46 Başpehlivan
katıldı ve tüm boylarda
kıran kırana güreşler
yapıldı. Eh neredeyse
herkes oradaydı diyebiliriz.

Kırkpınar birincisi Fatih
Atlı, ikinci İsmail Balaban,
Orhan Okulu, Recep Kara,
Şaban Yılmaz, Mehmet
Yeşilyeşil, Serhat Gökmen,
Bayram Ertan, Osman Aynur,
Abdullah Güngör, Nail Kurt,
Fatih Akkoyun, Ahmet
Kavakçı, Hasan Tuna,
Ekrem Yavuz, M.Kemal
Karaboğa, Sezgin Yüksel
,Güngör Ekin gibi
önemli Başpehlivanlar
Tarihi Çardak
Güreşlerine renk
kattılar.

AHMET ACAR

Çardaklıyızbiz Derneği Kurucu Başkanı

Çardak Er meyda-
nın da bu yıl da gelenek bozul-
madı. Eski yıllarda olduğu gibi,
bu yıl da Kırkpınar Başpehlivanı
Çardak'ta kazanamadı. Orhan
Okulu Başpehlivan olurken ikin-
ciliği Osman Aynur üçüncülükle-
ri ise Recep Kara ile Sezgin Yü-
ksel kazandılar. Bence günün en
önemli sürprizi Kırkpınar ikincisi
İsmail Balaban'ın ilk turda Os-

man Aynur'a kaybetmesi ve Kırkpınar
Başpehlivanı Fatih Atlı'nın da ikinci
turda Serhat Gökmen'e kaybetmesi
oldu. Her iki Baş pehlivan da kürsü-
ye çıkamadılar. Osman Aynur Final
güreşi yaparak hakkettiğini gösterdi.
Recep Kara da her yıl olduğu gibi bu
yıl da derece yaptı. Bütün boylarda
çok çekişmeli güreşler yapıldı. Güreş
sevdalıları yağlı güreşe doydular diye-
biliriz.

Organizasyon yönünden de bu yıl çok başarılı oldu. Çardak Güreş ağası Sayın Ramazan Güven'in davetlileri; Kırkpınar'ın duayen ağası Alper Yazoğlu, Gedikli Kırkpınar ağası Seyfettin Selim, eski Kırkpınar ağalarından Murat Köse, Çan Güreşleri ağası Yakup Köse, Kepez, Geyikli, Kurtdere, Umurbey, Arnavutköy, Büyük Mandıra, Sinanlı, Kağıthane, Gebze, Ordu Kumru ve daha bir çok güreş ağaları ile diğer konuklarını en güzel bir şekilde ağırladığını, Çardak Belediye Başkanı Sayın Basri Ulaş'ın başta Çanakkale Milletvekili İsmail Kaşdemir ve Biga Kaymakamı Fatih Genel, Gelibolu Kaymakamı Namık Kemal Nazlı, Ezine Kaymakamı Ali Fuat Atik, çevre ilçe ve beldelerin Belediye Başkanları, mülki erkan ve Gümölcine'den gelen soydaşlarımız olmak üzere konuklarına ve güreş severlere güler yüzü ve tatlı dili ile en iyi hizmeti vermek için çabaladığını gördük. Güreş ağamız Ramazan Güven vatandaşa Taa akşam saatlerine kadar Geleneksel olarak Lokma pişirdi ve dağıttı. Keşkek aşısı günün özellikli yemeği olarak hazırlandı ve neredeyse tüm güreş severler nasibini aldı.

Çardak'ta evvelce Baş pehlivan olmuş Magirus İbrahim Gümüş, Hüseyin Çokal, Mustafa Seçilir, Reşit Karabacak,

Saffet Altınsoy ve daha nice eski pehlivanları da güreş alanında gördük. Pehlivanlar en güzel şekilde ağırlandı. Sayın Milletvekilimiz İsmail Kaşdemir ve Başkanımız Basri Ulaş gelecek yıl son kalan eski tribünlerin de yenileriyle değiştirileceğinin ve güreş sahasının büyütüleceğinin sözünü halkın önünde verdiler. Demek ki Gelecek yıl daha da güzel güreşler bizleri bekliyor olacak.

Anlayamadığım tek konu ise Bu yıl 281. si yapılan Tarihi Çardak Güreşlerine devletimizin yeterli ilgisinin olmayışı idi. Dile kolay 281 yıldır yapılan bu tarihi ve kültürel etkinlik neden sadece Çardak Belediyesinin omuzlarında? Güreş federasyonumuz niçin gerekli desteği vermez? Boy atlama ve puanlama sistemi Çardak'ta uygulanmaz? Üç günlük güreşlere verilen, belki de önümüzdeki yıllarda yapılıp yapılmayacağı belli olmayan bazı güreşlere verilen bu haklar neden Çardak'a verilmez?

05 Ağustos 2014 de müracaat edilmesine rağmen TRT televizyonu neden Çardak güreşlerini yayınlamaz? Çanakkale Valiliği ve Çanakkale İli olarak Çanakkale'ye ait olan bu önemli ve tarihi etkinliğe sahip çıkmaz? Bu önemli değere sahip çıkmak için ne yapmalıyız ? Sıradan bir güreş organizasyonu değil

281. Yıllık bir tarihten bahsediyoruz. Bu ilgisizliğin sebebi nedir? Türkiye'de aynı tarihte , aynı yerde 281 yıldır yapılan kaç tane güreş var? Bu sütunlardan Başta Çanakkale Valiliği olmak üzere, Federasyonumuzu, Kültür Bakanlığımızı destek vermeye davet ediyoruz. Bu sitemlerimizden Yağlı Güreşlere destek veren Spor Toto Kurumunu ,güreşlerin neredeyse tamamını naklen yayınlayan Sayın Özcan Başgül yönetimindeki Rumeli Televizyonunu, Çanakkale'nin değerli basın ve televizyon kurumlarını hariç tutuyor ve teşekkür ediyoruz. Elimizdeki değerleri kaybetmek değil kazanmamız ve geliştirmemiz gerekir. Belki de bu konuda en önemli görev Çardak ve Çanakkale'mizin sivil toplum örgütlerine , varlıklı insanlarına önemli şirketlerine düşmektedir. Sponsorluklar devreye girmeli, ve elbirliği ile Tarihi Çardak Güreşlerini hak ettiği noktalara taşmalıyız. Türklerin Rumeli'ye geçiş noktası olan, ilk güreşin de bu geçiş anında yaşandığı Çardak'ımızı ve Çanakkale'mizi bu önemli tarihi ve kültürel organizasyon ile de ülkemize tanıtalım. Ülkemizin Kırkpınar'dan sonra ki en önemli Yağlı Güreş organizasyonlarından biri olan Tarihi Çardak Güreşlerine elbirliği ile sahip çıkalım.

Prof. Dr. İbrahim ÖZTEK
Türkiye Olimpiyan Derneği Başkanı
Dünya Uyuşturucu ile Mücadele Eden Sporcular
Federasyonu Onursal Başkanı
Dünya Aba Güreşi ve Geleneksel Sporlar
Federasyonu Kurucu Eşbaşkanı

BONZAI'NİN KÖLESİMİ İNSANLIĞIN EFENDİSİMİ

Son yıllarda Bonzai isimli bir zehir, gençliğe uyuşturucu cinsinden bir bitki gibi sunuluyor. İsminden yararlanılan bu bitki, gerçekte Japon Zen felsefesinin uzantılarından süsleme sanatının tabiat ve bitkilere uzanan son derece sabır ve marifet gerektiren önemli bir koludur.

Bonzai, özel olarak yetiştirilen cüce ağaçtır. Renkli şirin saksılarda aslına uygun olarak yetiştirilen bu ağaçlar, özel bakım ve budama usülleri ile bodur kalırlar. Büyüyemedikleri için de her şeyin küçüğü gibi son derece şirindirler. Aynı zamanda çiçek açarlar. Üzeri pıtrak gibi envai çe-

şit çiçeklerle kaplanır. Minyatür bir kiraz ağacı veya elma ağacının tamamen çiçeklerle kaplandığını düşünecek olursak ve bunlardan birkaçına sahipsek ve de çiçek seviyorsak, bundan büyük bir mutluluk yaşayamayız. Son derece kıymetli olan bu bitkiler aynı zamanda uzun ömürlüdürler.

Şimdi bir takım cinayet şebekeleri bu şirin bitkinin isminden yararlanarak, Bonzai adı altında gerçek zehirle gençliği zehirliyor. Bu isim altında üretilen bu zehirin hiçbir şekilde zevk verici, rahatlatıcı, hayaller alemine götürücü, dertlerden uzaklaştırıcı veya keyif verici bir etkisi kesinlikle mevcut değildir. Karışımında bulunan ağır metaller, aromatik aminler, hidrokarbonlar, radyoaktif maddeler tarım ilaçları, aseton, ether, fare zehiri, diğer bir takım kimyasallar ve uyuşturucu madde atıkları gibi akla hayale gelmeyecek cinsten maddelerin ilavesiyle ortaya korkunç bir karışım çıkmaktadır. Bu Sentetik Kannabinoid denilen karışım bazı bitki yapraklarına emdirilerek, sigara haline getirilmekte ve sigara gibi içilmektedir. Bundan bir nefes çekildiğinde ciğere giden duman en küçük hava keseciklerini ve buradaki minik damarları parçalamakta ve duman içindeki zehirli maddeler doğrudan kana karışmaktadır. Zehir kan ile önce beyne, sonra tüm vücuda dağılmaktadır. Beyinde bir anda milyonlarca hücrenin yapısı altüst olmaktadır. Buna bağlı olarak da derhal bilinç kaybolur. Önce düşünme, görme ve işitme duyduları

ortadan kalkar. Uyarılma ve hareket sistem zedelenmesine bağlı olarak denge sızlık ortaya çıkar. Zaman ve mekan duyguları kaybolur. Ciğerde başlayıp, beyine uzanan harabiyet kalbe atlar. Kalp aşırı hızlı çalışır. Çarpıntı tüm sistemleri kaplar. Sinir sistemi adeta felç olur. Nefes alınamaz ve boğulma hissi ön plana çıkar. Bu dehşet tablosundan kurtulabilmek için gencecik insanlar için tek bir çare kalmıştır, o da ölümü tercih etmek. Onun için; Bonzai uyuşturucu değildir. İnsanı uyuşturmaz, alışkanlık yapmaz. Zira Bonzaiyi alırsanız veya uyuşturucu etkisine kapılacak zaman yoktur. Çünkü Bonzai sigara ve alkolün aksine yavaş yavaş öldürmez. anında öldürür.

Bonzaiden, uyuşturucudan ve diğer zararlı maddelerden kim medet umar ? Bunları kim kullanmak ister?

Tabii ki Annesi ve babası tarafından şefkatle büyütülmüş, ailesinden iyi terbiye almış, Okul eğitimini emin öğretmenler elinde sürdürmüş, ailesine karşı sevgisi eksilmemiş, iyi arkadaş seçmiş, güzel sportif, kültürel sanatsal alışkanlıklar edinmiş, insan onuru ve haysiyetine önem veren bir çevre içinde

yetişmiş, vatanını milletini sever ve onları dünya üzerinde, medeni ülkeler üzerinde görmeyi arzu eden yüksek kişilik özellikleri edinmiş gençler sigara, alkol ve uyuşturucu gibi nesnelere hiçbirini eline almaz, denemez ve kullanmaz.

Bu özelliklerin tüm tersini ele alacak olursak, başta şevkatten ve sevgiden uzak büyümüş, çocukluk ve ergenlik çağında aile yuvasının sıcaklığını ve güzelliklerini tatmamış, Geçimsiz bir aile ortamı içinde annesi ve babasından daima şiddet görmüş, horlanmış, şahsiyet verilmemiş, hatta aşağılanmış, iyi okul ve eğitim görmemiş, arkadaş çevreleri sokaktan gelmiş ve sakağı mesken edinmiş, güzel meziyetler edinmemiş, kendisini geliştirecek sportif veya kültürel bir ortam bulamamış, teselli bulacak bir sevgili veya candan dostu daima muhtaç olmuş ve bunların kıymetine hiçbir zaman varamamış, daima hayal kırıklığına uğramış, kısa yoldan zengin olma, emeksiz kazanç sağlama ve şöhrete ulaşma kapılarında hüsrana uğramış gençler önce sigaranın, sonra tinerin, sonra birayla başlayan alkolün ve ilerleyen zamanlarda da uyuşturucunun esiri olurlar.

Sigar, alkol ve uyuşturucu; aile bağlarının ve aile terbiyesinin zayıflığı ile başlayan, ilerleyen zaman dilimi içinde edinilmesi gereken güzel terbiye, güzel ahlak ve insancılık gibi olguların edinilemediği durumlarda, toplumsal bir rahatsızlığa çare sanılıp, başvuru maddelerdir. Gelişmiş toplumlarda da, bir kere denemekten ne çıkar gibi yanlış yönlendirilen gençler sonunda bu maddelerin kölesi durumuna düşmektedirler. Zengin çocukları, sanatçılar, artistler ve bazı entellektüelliği yanlış anlamış kişiler, bu tür madde kullanmayı veya bu maddeleri özel toplantılarında denemeyi marifet saymaktadırlar. Hele, şakıcı ve artist gibi mesleklerin sahibi olarak, halkımızın karşısına sıkça çıkan bazı kimseler bu yönleri ile basında da yer alınca, iyi yetişmemiş gençler için kötü örnek teşkil etmektedirler. Bu durumda basın ve yayın organları da bilmeden suç işlemektedirler. İyi veya kötü alışkanlık edinmede;

öncelikle ailenin, ikinci planda arkadaşın önemi büyüktür. Sonra okul ve öğretmen gelir. Mücadelede de bu sayılanlar çok önemlidir. Mücadelede daha sonraki aşamalarda basın yayın organları, Dernekler/kurumlar ve devlet yer alır. Uyuşturucuya alıştıktan sonra mücadele, mücadelenin en son ayağıdır. Önce gençlerin bunla karşılaşması önlenmelidir. Burada ise devletin görevi en ön sıraya çıkmaktadır. Çocukları, gençleri uyuşturucunun kölesi yapmak için kurulmuş örgütler, bugün dünyanın başındaki en büyük beladır. Dünya uyuşturucu trafiğini ellerinde tutma savaşı veren çetelerle polisin verdiği savaş hiç te küçümsenemez. Çareler: Çocuk doğduktan itibaren güzel uğraşlara yönlendirilmek zorundadır. İmkani olan aileler özel imkanlar ile, imkanı olmayan ailelere ise devletin sunacağı imkanlarla ana kucağından ve ana okulundan itibaren iyi eğitim almalıdır. Aslında ülkesi için iyi vatandaş yetiştir-

mek devletin görevidir. Çocuğun alacağı iyi eğitimin başında spor gelmektedir. Çocuk hangi tür uğraşa yönlendirilirse yönlendirilsin, bunun dışında muhakkak bir temel spor yapmalıdır. Temel spor yüzme, jimnastik ve atletizmdir. Bununla beraber mücadele sporları da temel spor grubundadır. İlk ve orta eğitimi süresi içinde spor yapan çocuk muhakkak ki, fizyolojik ve anatomik olarak gelişecek, emsallerine göre fizik üstünlük sağlayacaktır. "Sağlam kafa sağlam vücutta bulunur" sözünü de unutmamalıyım. Daha sonra sportif özelliklerin üniversite girişindeki avantajları, şampiyonluklar, milli sporculuk ve ülkesini uluslararası alanda temsil gibi yüksek seviyeli onurlu dereceler birbirini takip edecektir. Sağlıklı nesiller böyle yetişir ve sağlıklı nesiller gelecekte Sağlık Bakanlığının ve Milli Savunma Bakanlığının sağlayacağı tasarrufları demektir. Ayrıca spor, tüm kötülüklerle karşı savunmada en önemli kalkandır.

Modern ülkelerde çocuklar, hayata sporla başlayınca, ilerde bu tür ülkelerde nüfusun yüzde 20 sinin lisanslı sporcu olduklarını görüyoruz. Bunlar yarışma sporcularıdır. Bu, İstanbul'da en az 4 milyon müsabık sporcunun bulunması anlamına gelir. Bu 4 milyon sporcunun da en az 400'ü her olimpiyatta Türkiye'yi temsil edebilir demektir. Halk sağlığına önem veren modern ülkelerde olduğu gibi milletimizin topyekün spora yönlendirilmesi, Gençliğimizin ve dünyanın başının belası sigara alkol ve uyuşturucu gibi kötü alışkanlıkların da önünü alacaktır. Sporcu gençlik gelecekte insanlığın efendiliğine adaydır.

ELMALI'NIN BAŞ PEHLİVANI

ORHAN OKULU

Elmalı Yağlı güreşlerinde 71 Baş pehlivan kol bağıladı bunun 2014 senesi içinde Türkiyede bir ilk olduğunu söyleyelim. Yağlı güreşlere önem verdiği ve her türlü olanakları sağladığı için çiçeği burnunda Elmalı Belediye Başkanı Av. Ümit Öztekin'i tebrik ediyoruz.

SİNAN
BERATLIĞIL

Gebze Güreş Ağası Mustafa Ölmez ve arkadaşları dergimizi incelerken

Baş pehlivanlık finalini Mehmet Yeşil Yeşil ile yapan Orhan Okulu puanlamada rakibini yenerek Elmalı yağlı güreşlerinin baş pehlivani oldu ve altın kemeri boynuna taktı.

Başaltında birincilik kürsüsüne çıkan Antalya Büyükşehir takımının sporcusu İsmail Erkal hem altın kemerini aldı hemde Baş Pehlivan olma ünvanını kazandı. Büyük Orta boyunda da rakiplerini yine birincilik kürsüsüne çıkan Nazmi Şahin Başaltı boyuna çıktı.

Dış işleri Bakanı Mevlut Çavuşoğlu ve Antalya Belediye Başkanı Menderes Türelin ve tüm seyircilerin ayakta alkışladığı Bayrak yürüyüşü çok ilgi çektii diyebiliriz.

Elmalı Yağlı güreşlerinin en önemli hareketlerinden biri eski Baş Pehlivanların teker teker sahaya çağrılarak ödül almaları oldu diyebiliriz. Bunun için Elmalı Belediyesinin tüm ekibini candan kutlarız.

Ödül Alan Eski Pehlivanlar

Aydın Demir - Ahmet Taşçı - Mehmet Güçlü - İbrahim Gümüş - Recep Kılıç - Hüseyin Çakal Kenan Şimşek - Saffet Kayalı - Mehmet Öztürk - Ramazan Çelik - Osman Şener - Süleyman Kaplan - Osman Şener - Mehmet Keçe

662. Tarihi Elmalı Yağlı güreşlerinde bu sene ilkler yaşandı. Bu durumda Elmalı Belediye Başkanı Av. Ümit Öztekin ve ekibi bu yağlı güreşlere ve diğer spor organizasyonlarına çok şeyler katacağına emin olduk.

Merkez Valisi Veysel Dalmaz ve Kırkpınar Ağası Seyfettin Selim

Elmalı Kürsüye çıkanlar

- 1-Orhan Okulu
- 2-Mehmet Yeşil Yeşil
- 3-Faruk Akkoyun
- 3-Fatih Atlı

Çardak Güreş Ağası
Ramazan Güven

Her zaman Sağlıklı ve Şanslı
güreşler temennimizle.

AKHİSAR'IN MUHAMMED ALİ'Sİ

Dr. GÖKHAN GÜREL
Yazar

ARAP MUSTAFA YILDIZ

Binsekizyüzlü yıllarda yabancı sermaye, liman kenti İzmir' de sanayi ve ticareti neredeyse tamamen ele geçirmişti.

Daha çok ihracat yapabilmek için daha çok tütün, daha çok pamuk, daha çok incir üretilmeliydi.

Bu daha çok insanın çalıştırılması demekti ki; maliyetler artacak, tüccarın karı azalacaktı.

Neyse ki imdatlarına köleler yetişmişti ! Kenya'dan, Somali'den, Sudan'dan, Etiyopya'dan ve Afrika'nın diğer ülkelerinden getirilen zenci köleler !

Belgrad'da , Bursa'da , İstanbul'da olduğu gibi artık İzmir'de de zenci köle pazarları kuruluyordu.

Alınıp satılan zenci köleler, karın tokluğuna çalıştırılmak ve zor işleri yaptırmak üzere Ege'nin en verimli ovalarına, Tire'ye, Ödemiş'e, Akhisar'a götürülüyorlardı.

Devran böyle sürüp giderken Sultan Abdülmecid 1847' de bir fermandan köle ticaretini yasaklamıştı.

Ucuz insan çok kar demekti. Padişahı pek dinleyen olmadı.

Bu rezil iş, giderek azalsa da Türk - Yunan mübadelesine kadar sürdü...

Cumhuriyet kurulduktan sonra zenciler artık 'birinci sınıf vatandaş' olmuşlardı. Hayatın her alanına girebiliyorlardı.

Ömer Besim Koşalay atletizmde 29 Türkiye rekoru kırıyor, ülkemizi Paris ve Amsterdam Olimpiyatlarında temsil ediyordu. Kardeşi Saim Özaltay ile birlikte Altay takımında forma giyen 'Arap' lakaplı Vahap Özaltay, milli takım formasını giyiyor, 1933 yılında Fransa'nın Racing takımına transfer olarak Türkiye'nin ilk profesyonel futbolcusu ünvanını alıyor, yetmiyor, Ordu Milli Takımımızın başına geçiyor ve bize şampiyonluk yaşatıyordu.

Hem futbolcu hem de basketbolcu olan Arap Sadri (Usuoğlu) ise 1936 Berlin Olimpiyatlarında ülkemizi temsil ediyor, Beşiktaş' ta yöneticilik yapıyor ve 1952 yılında Türk Milli Futbol Takımımızın teknik direktörü oluyordu....

Sinema ve televizyonun yaygınlaşması ile Arap Bacılar, Dadı Kalfalar, Arap Celaller hem evimize hem gönlümüze misafir oluyorlar, Esmeraylar, İbrahim Şirinler (ki hemşehrimizdir) ise kulaklarımızın pasını siliyorlar, ruhumuza gıda oluyorlardı...

Artık onlar da bizimle eşit, bizden, içimizden birileriydi....

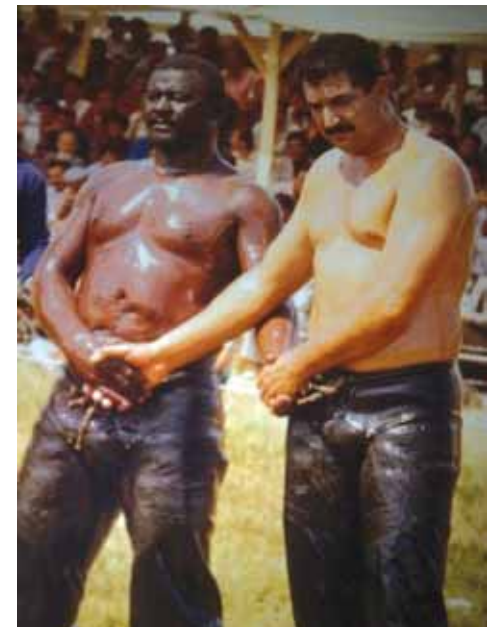
Arap Mustafa da bu öykünün Akhisar'daki kahramanıdır...

Zarafetten olsa gerek, milletimiz, ilk geldikleri zamandan bu yana (o tarihlerde tüm dünyada zencilere yapılan ayrımcılık ve ikinci sınıf insan muamelesi nedeniyle olmalı) onları 'zenci' yerine 'Arap' olarak anmayı tercih etmişti.

İşte bu nedenle 'Arap' lakabı ile anılan Mustafa Yıldız 1967' de Kırkpınar başpehlivanlığı için güreşmeye başlamıştı.

Siyah teni ve güçlü fiziği, film yapımcılarının da ilgisini çekmiş olacak ki 1969 yılında 'Tarkan' isimli filmde kısa bir rol almıştı.

Yavaş yavaş tanınmaya başlıyordu.

1972 yılında Kırkpınar Güreşleri'nde finale kalınca, Türkiye O'nu artık iyice tanımıştı.

Finalde rakibi Turgut Kılıç'ı 34 dakikada tel örgülere fırlatıp atmıştı.

Müsabaka bittiğinde, Kırkpınar Güreşleri'nin sadece başpehlivanlık ünvanını değil, aynı zamanda Türkiye ve Kırkpınar tarihinin ilk 'siyahi' başpehlivanlık ünvanını da kazanmış oluyordu! Şöhret, para, düzensiz özel hayat,...

Kişisel bir husumet sebebiyle ölümcül bir bıçaklanma olayı...

Uzun süre er meydanlarından uzak kalmış olmasına rağmen 1981 yılında ikinci kez Kırkpınar başpehlivanı olmayı başarmış, Kırkpınar tarihine adını altın harflerle yazdırmıştı.

Bu yıl ölümünün onuncu yılıydı. Akhisar'da kimse O'nu anmadı...

O, Arap Sadri kadar, Arap Vahap kadar, Ömer Besim Koşalay kadar değerli bir sporcudur,

O, Arap Bacılar'ın, Dadı Kalfalar'ın, Arap Celaller'ın beyaz perde-

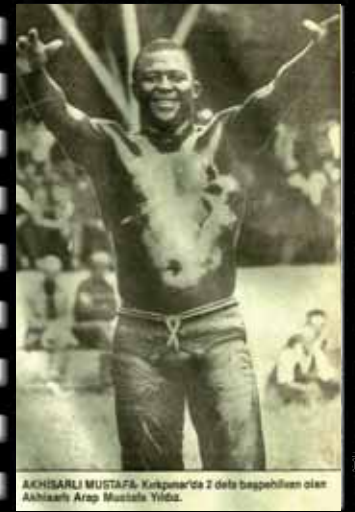
de ölümsüzleştiği gibi ölümsüzleştirilmelidir, Çünkü O Akhisar'ın Muhammed Ali' sidir, Mike Tyson'ıdır.

Vefa borcumuzu ödemek için bir fırsatımız daha var.

Önümüzdeki yıl O'nun Türkiye ve Kırkpınar tarihinin ilk 'siyahi' başpehlivanı oluşunun kırkıncı yıldönümü olacak! Son yıllarda Akhisar'da güreş sporuna önemli katkılar veren Sayın Başkan Salih Hızlı'ya (bazı okurlarımın 'Ayvaz Dede olayı sana hiç ders olmamış' diyeceklerini bildiğim halde) bir teklifim var;

Gelin 'ilk siyahi başpehlivan' olmasının kırkıncı yılında Arap Mustafa adına bir güreş turnuvası düzenleyelim (Çağlak Festivali'nde olabilir), Akhisar'da önümüzdeki yılı 'Sporda Arap Mustafa Yılı' ilan edelim, Adını bir sokağa ya da bir spor tesisine verelim, Ve Akhisar'a heykelini dikelim....

Bu öykü bitmesin!
Ne dersiniz?

Umurbey Belediyesi Başpehlivanı “Ünal Kahraman”

Birincisi Düzenlenen Umurbey Yağlı Pehlivan Güreşlerinde Ünal Kahraman Başpehlivan oldu.

Umurbey Ağası Cengizhan Örs

ÖZCAN BAŞGÖL
atasporumuzgures@gmail.com

Çanakkale'nin Lâpseki ilçesine bağlı olan Umurbey Beldesinde 20 Ağustos 2014 Çarşamba Günü ilk defa düzenlenen Kırkpınar Başpehlivanlarının da katıldığı yağlı güreşler kıran kırana oldu.

Umurbey Belediyesi tarafından organize edilen 17 Başpehlivanın Kol bağladığı Yağlı Güreşlerin Başpehlivanı İsmail Balaban'ı yenen Hakem İnşaat adına güreşen Ünal Kahraman

oldu.

Yoğun güvenlik önemlerinin alındığı Umurbey Yağlı Pehlivan Güreşleri toplam 200 güreşçiye ev sahipliği yaptı.

Düzenlenen güreşe Çanakkale Vali Yardımcısı Bekir Sıtkı Dağ, Lapseki Belediye Başkanı Eyüp Yılmaz, Çardak Belediye Başkanı Basri Ulaş, Kepez Belediye Başkanı Ömer Faruk Mutan ve çok sayıda vatandaş katıldı.

Mehter Marşlarıyla başlayan yağlı güreşlere ilk defa ev sahipliği yapan Belediye Başkanı Sami Yavaş yapmış olduğu konuşmada: “Umurbey Beldesinde Belediye Başkanı olarak ilk defa yağlı güreşlere ev sahipliği yapmanın heyecanını yaşıyoruz. Bu sene Kırkpınar’daki önemli isimlerinde katılımını sağladık. Hava ve atmosfer çok iyi. Vatandaşlarımız da yoğun ilgi gösterdi. Ben bu davetimize katılan güreşçilerimize teşekkür ediyorum. Güreşçilerimiz arasında İsmail Balaban da olmak üzere 17 başpehlivan ve toplamda 200 güreşçinin katılımını sağladık. Umurbey beldesinde bu yıl birin-

cisini düzenlediğimiz yağlı güreşlerimizi geleneksel hale getirmek istiyoruz” dedi Umurbey Stadi’nda yapılan ve 200 pehlivanın katıldığı güreşler, Umurbey temsilcisi Nihat Gür tarafından yapılan duayla başladı. Balıkesir Karesi Mehteran Takımı’nın gösterisinden sonra ağalık seçimleri gerçekleştirildi.

Güreş ağalığını, açık arttırmayla 41 bin liraya Cengizhan Örs üstlendi. Ağalık Kupasını Çardak Belediye Başkanı Basri Ulaş ve Umurbey Belediye Başkanı Sami Yavaş’ın elinden alan Cengizhan Örs Ağa arkadaşlarıyla Umurbey er meydanında şeref turu attı.

Başcazgir Şükrü Kayabaş ve Çırağı Osman Çayır tarafından salavatlanarak er meydanına salınan pehlivanlar çayırdaki kıyasıya mücadele ettiler. Başaltı Güreşinde Onur Şenel’i Mağlup eden Nedim Gürel Başaltında birinci olurken başpehlivanlık yarı finalinde İsmail Balaban-Erkan Ertan’ı, Ünal Kahraman’da Kaan Kaya’yı mağlup ederek Baş finalinde karşı karşıya geldiler, İsmail Balaban Ünal Karamana oyun yapmak isterken, Ünal Kahraman’ın karşı atağında sırt aşağı gelerek mağlup oldu ve 1. Umurbey Yağlı Güreşlerinin Başpehlivanı Ünal Kahraman oldu

ÇANAKKALE-ÇARDAK GÜREŞLERİ MUHTEŞEM GEÇTİ

İsmail Balaban- Ramazan Güven

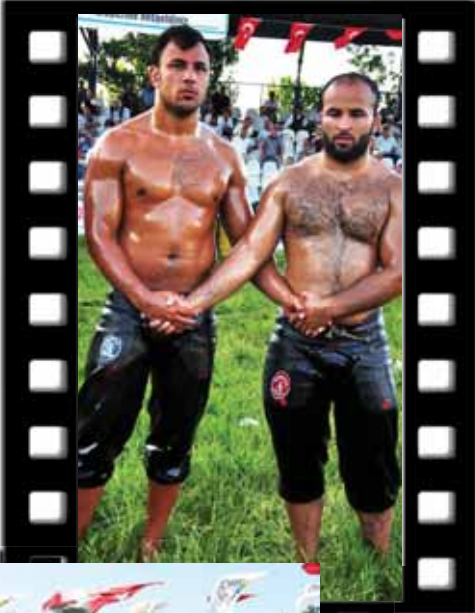
281. yapılan Çardak Güreşleri muhteşem geçti. 46 baş Pehlivan'ın kol bağıladığı Çardak Güreşleri Kırkpınar ve Elmalı'dan sonra Türkiye'nin 3. numarasına oturdu.

Çardak Baş pehlivanlığını finalde Osman Aynuru yenerek Orhan Okulu aldı. Recep Kara ve Ekrem Yavuz üçüncülük kürsüsüne çıktılar.

Çardak Belediye Başkanı ve Ağa, Ege basım ünitesinin sahibi Ramazan Güven el ele vererek çok güzel bir yağlı güreş organizasyonu yaptılar. Rumeli TV tüm güreşleri canlı yayınla verdi. Gelen tüm pehlivanlar ve güreş adamları Lapseki'de ağırlandılar.

Ağa Ramazan Güve'nin Dikili'den gelen akrabaları bir türbünü doldurdu. Türkiye'nin çeşitli illerinden gelen ağalar, Çanakkale milletveki ve Belediye Başkanını yanlarına alarak davul zurna eşliğinde saha turu yaptılar. Çardak Belediyesi'ndeki tüm elemanlar ve arkadaşları tam kadro gelen misafirlere hizmet için ellerinden geleni yapmaya çalıştılar.

Çardak Güreşleri Başaltı;

1- Onur Şener 2- Kemal Şahin 3-Mesut Özgül 3- Ali Şahal

Büyük Orta ;

1- Ertuğrul Dağdeviren 2- Recep Üstündağ 3- Semih Turgut 3- İbrahim Yanık

Küçük Orta Büyük;

1- İlhan Engin 2- Yiğit Yılmaz 3- Asil Çelik 3- Kadir Tuna

Küçük Orta Küçük;

1- Süleyman Efeoğlu 2- Suat Süren 3- Menderes Saltık 3- Bekir Işından

Çardak Yağlı Güreşleri-2

281. yapılan Çardak Yağlı güreşlerine Kırkpınardan sonra rekor Baş Pehlivan Katılımı oldu. Büyük Orta – Küçük Orta Büyük ve küçük boyları Çardak Güreş sahası almadı.

Çardak Yağlı Güreşlerini Çardak Belediye Başkanı Basri Ulaş ve Ağa Ramazan Güven organize ederek bir ilke imza attılar.

Güreşlere gelen ağaları türübüne almayınca, saha içine sandalye koyarak ağalar ağırlandı. Çanakkale milletvekili seneye Çardak sahasını büyütme sözü verdi. Çardak Ağası Ramazan Güven ağalara tek tek hediyelerini verdi.

Ağalar Ağası Alper Yazoğlu, Edirneden getirdiği özel şiltleri Başkan Basri Ulaşa ve Ağa Ramazan Güvene Yağlı güreşlere katkılarından dolayı verdi.

Bütün pehlivanlar rakiplerini yendikleri zaman Çardak güreş seyircisi tarafından ayakta alkışladılar ve desteklediler.

Kırkpınardan sonra en çok pehlivan gelen ve çok iyi organize edilen Çardak Yağlı Güreşleri oldu diyebiliriz. Başkan Basri Ulaş'ı ve Ağa Ramazan güveni tebrik ediyoruz. Bütün Yağlı güreş yapanların Çardak gibi güreşler yapmasını temenni ediyoruz.

Her zaman Sağlıklı ve Şanslı Güreşler Temennimizle.

HABER ve FOTOĞRAF
Bülent Erdoğan- Sinan Beratlıgil

EDİRNE'M

Osmanlı İmparatorluğu'na bir aşıra yakın başkentlik yapmış, Bursa'nın oğlu, İstanbul'un babası Edirne, tarih boyunca Arda nehrinin ve Tuna nehrinin de içinde çizildiği geniş ve zengin haritalar içinde kalmıştır. O günlerde öyle bir Edirne varmış ki, dilerseniz o Edirne'yi beraber gezelim, biraz eskiye dönelim.

O günlerdeki Edirne, her yanı dayalı döşeli konaklarla süslü, bahçelerindeki ağaçların dalları altından yemişli, kuşların gagaları sanki altındanmış.

Meyve olarak, kuş cenneti olarak çok zenginmiş.

Edirne'nin evleri içinde yaşayan insanların yuvaları şen şakrak seslerle dolup taşar, neşe içinde idame-i hayat ederlermiş.

Şifalı suları, Balkanlar'dan uzanan öbek öbek dağları ayrı bir güzellikmiş Edirne'nin.

Dağları aşıp Tuna boyuna ordu yolları, buradan gidermiş ordular debdebe ile, tantana ile.

Belleri kuşaklı, elleri palalı kahramanlar varmış, kolu bükülmez Adalı Halil varmış.

Edirne bereketi taşan mevsimmiş adeta. Edirne bir güzel dilbermiş, pazarları deva-i misk kokarmış, mis sabunu ve oğul balları ile birlikte.

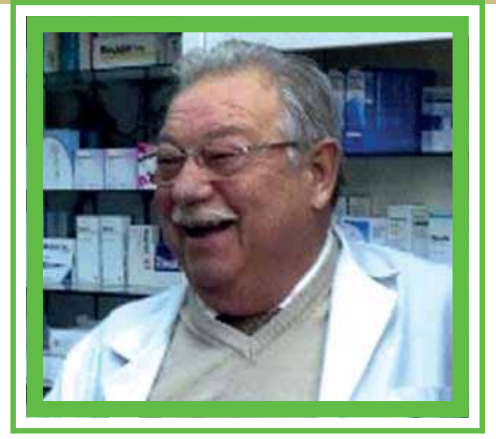
Alipaşa Çarşısı'ndan dağlısı, ovalısı adeta taşarmış ticari canlılıktan, hareketten.

Bu güzellikler devam ederken Fatih Sultan Mehmet'i bağrından çıkaran Edirne'de aksilikler başlamış.

Tunca ile Meriç nazlı nazlı akmaya devam ederken, suların azaldığı gibi Edirne'de de nüfus azalmaya başlamış göçe göçe, insanlar öle öle.

Bülbüller ağıt yakmaya başlamış Bülbül adasında.

Ne Sarayı'nda saray kalmış, ne de Kaleiçi'nde kale. Edirne'yi yıkmaya, yakmaya bir de zelzele gelmiş, o güzelim kırk odalı, kırk sofalı, konaklar yıkılmış. Talihsiz Edirne sanki cezalanmış. Tarih, akınlar, fetih, destan yalan olmuş

Ecz.İbrahim AY

artık Edirne'de. Kitaptan kitaba dolan o şanlı hatıralardan kırık mezar taşları ile kırık çeşmeler kalmış. Meriç Nehri'nden Tuna'ya giden yelkenler, Tunca boyunda yalılar kalmamış artık.

Gidenlerin hangisine yanmalı, gelenlerin hangisine ağlamalı.

25 Kasım'da yeniden kurtulan Edirne; Kurtuluşu ile beraber tekrar canlanmaya, yeniden yapılanmaya başlamış.

Şimdi hep birlikte Edirne'yi severek, birbirimizi severek Edirne'yi o güzel günlere götürmek, genç Türkiye Cumhuriyeti'nin fertleri olarak hepimizin vazifesi, görevidir.

Hocam Remziye Altay'ın bir sözü ile yazımı bitiriyorum;

“Edirne sevgisi Edirne'ye hizmetle olur”

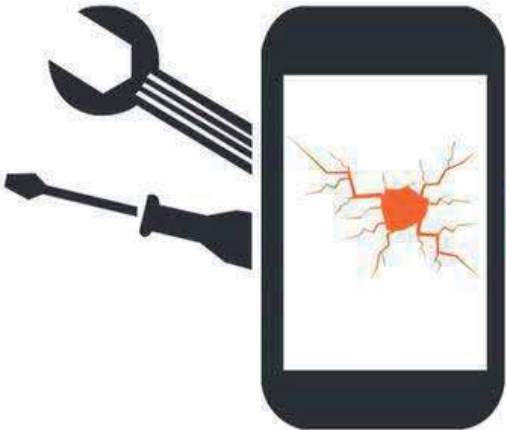

Her zaman keşfetmek için bak

Akpınar Mahallesi 1. Çimen Sokak No: 23 / 9-b OSMANGAZI / BURSA

Tel : 0538 810 47 50

Web: www.tebmedya.com - bedlabarak@gmail.com

GBN Cep Telefonu
Teknik Servis

0212 415 00 88

0539 540 65 91

Veliefendi Mah. 75/3 Sk No:33

Zeytinburnu - İSTANBUL

EĞİTİMCİ YAZAR
MUHSİN DURUCAN

EDEBİYAT SAYFASI

BEKİR SITKI ERDOĞAN

(1926–2014)

“Halkın her kesimine ulaşabilmek için değişik şiirler yazıyorum. Örneğin, gazel konusunda; hem meyhanede hem de camide, genç ve yaşlı çeşitli toplum kesimlerinin okuduğu şiirlerim vardır. Kısaca, halkımın her bölümüne şiirimi götürüyorum. Halkın benden istemesini beklemeden halka gidiyorum.”

Bekir Sıtkı ERDOĞAN

Cumhuriyet dönemi şiirimizin yaşayan değerlerinden Bekir Sıtkı Erdoğan'ı kaybettik. “**Hancı**” ve “**Kışlada Bahar**” adını taşıyan şiirleriyle tanınan Bekir Sıtkı Erdoğan, eşini ve evladını yitirmenin acısına dayanamayarak aramızdan ayrıldı!

Haydarpaşa GATA Hastanesi'nde dört gün komada kalan Bekir Sıtkı Erdoğan, 24 Ağustos 2014 Pazar günü saat 18.00 civarında hayata gözlerini yumdu.

Bekir Sıtkı Erdoğan, 1926 yılında Karaman'da doğdu. Kuleli Askerî Lisesi ve Kara Harp Okulu mezunuydu. Kıta subaylığı yaptı. Bu arada Ankara Üniversitesi Dil Tarih ve Coğrafya Fakültesi'ni bitirdi. Heybeliada Deniz Lisesi, İstanbul Alman Lisesi ve Marmara Koleji'nde edebiyat öğretmenliği yaptı. Aruz, hece ve serbest vezinle şiirler yazdı.

Şiirlerinden bazıları bestelendi. Rubai türündeki şiirleri başta Hisar, Türk Edebiyatı, Yüzakı ve Kubbealtı Akademi Mecmuası, gibi birçok dergide yayımlandı.

Başta ESKADER olmak üzere kimi kurum ve kuruluştan aldığı ödülleri var. Hakkında saygı toplantıları yapıldı. ‘*Dostlar Başına*’ ve ‘*Bir Yağmur Başladı*’ adlı yapıtları mevcuttur.

Bekir Sıtkı ERDOĞAN ile SÖYLEŞİ (ARŞİV, 08.01.2007)
Bekir Sıtkı ERDOĞAN ile Edirneli Özlem-Mehmet AĞIRGAN'ın geçmişte yaptıkları, benim de hazır bulunduğum söyleşiyi okurlarımızla paylaşıyoruz. (ÖZAN AĞACI Dergisi, Temmuz- Ağustos 2002 tarihli 32. sayısında...)

Edebiyat konusunda üstat Bekir Sıtkı Erdoğan' la bir söyleşi yapmak

üzere, başta eğitimci yazar Muhsin DURUCAN olmak üzere, yayın kurulumuzdan bir grup arkadaşla Erenköy'deki evine gittik. Bekir Sıtkı Erdoğan ve eşi Zeliha Hanım güler yüzle karşılayıp bizi konuk ettiler.

Söyleşimiz beş saat sürdü. Bu zaman diliminde ikramlarda bulunup bizi çalışma odasını gösterdi, kayıtlar ve çekimler yaptık. Şair geçmişte ve bu gün yaptıklarını tek tek anlattı. Yeni hazırladığı eserlerini ve çoğu kişinin bilmediği yönlerini örneğin tahta yontularını, hat sanatı ile yazılarını ve resimlerini gösterdi. O'un şairliği dışındaki yönleri ile de tanışmış olduk.

Sade döşenmiş, ancak çam ağaçları üzerinden güzel bir Erenköy manzarası sergileyen salonda sıcak bir ortamda söyleşimize başladık.

—Üstadım, kısaca özgeçmişinizi alabilir miyiz?

—08 Aralık 1926'da Karaman'da doğdum. Karaman Gazi İlkokulu ve Ortaokulundan sonra II. Dünya Savaşı nedeniyle Konya'da bulunan Kuleli Askeri Lisesini bitirdim. Ankara'ya gelerek 1946'da Harp Okulu'na girdim. 1950 yılında Çankırı Piyade Sınıf Okulunu tamamladım. Aynı yıl kura ile Erzurum'da göreve başladım. Türk ordusunda uzun yıllar hizmet verdim. 1953–1957 yılları arasında Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünden mezun oldum. Edebiyat öğretmeni olarak ilk tayin yerim, İstanbul Beylerbeyi'ndeki Deniz Astsubay Okulu oldu. 1963'te Heybeliada Deniz Harp Okulunda Edebiyat Öğretmenliğine tayin oldum.

Kıdemli Albay iken 1974'te kendi isteğimle emekli oldum. Ayrıca gerek görevli olduğum yıllarda gerekse emeklilik dönemimde; İstanbul Atatürk Kız Lisesi, Site Koleji, Marmara Koleji, Moran Lisesi ve 12 yıl İstanbul Alman Lisesi'nde Edebiyat Öğretmenliği yaptım. Eşim Zeliha Hanım'la 1949'da evlendim, Yahya Gündüz ve Sahil isimli iki çocuğum ile Ebru, Tuğba, Alper isimli üç torunum var. “Dostlar Başına” ve “Sabır Sarmaşıkları” isimli iki kitabım yayınlandı.” Gönül Kavşağı” isimli bir kitabımla yeni hazırladığım “Divan” yakında yayınlanacaktır. Şiirlerim kadar sevdiğim hat ve resim çalışmalarına zevk ve hevesle devam etmekteyim.

—**Sayın Hocam, sizce şair kime denir?**

—Şair şiiri gören adamdır.

—**Şiirin tanımını yapabilir misiniz?**

—Şiir, aslında bir potansiyel enerjidir. Yani baldır. Nazım petektir. Ama bal pe-teğe yakışır. Onun için petek yani nazım şiiri gelecek nesillere taşıma güzelliği verir. Bal yapma işi bütün böcekler içinde yalnız arıya verilmiştir. Şairde birikimi ile şiiri üretendir. Yani diğer insanlardan farklıdır. Tekrar ediyorum. Şiir baldır. Şiir vardır. Onu nesre çevirsen de şiir değişmez her zaman için vardır. Şiir sanatçının duygusuyla oluşur, yorumcunun ifadesi ile dinleyiciye ulaşır. Şairlerin şiir anlayışları farklı da olsa, önemli olan ortak nokta hissi mesajdır.

—**İlk şiirinizi hatırlıyor musunuz?**

—İlk şiirimi ilkokulda yazdım. O yıllarda yerli Malı Haftası yeni başlamıştı. Pek çok şair yerli malı şiirleri yazmışlardı. O şairlerin şiirlerini çok okumuştum. Kim bilir belki anılarda kalanlar olmuştur. Sene 1934–1935 İlkokulun II.

Sınıftayım. Hocamız da İlk öğretmenliğine bizim sınıfta başlamıştı. Hepimiz ona âşık olduk. Yerli Malı Haftası dersini anlattı. Anladıklarımızı eve gidince tekrar etmek üzere tahrir (kompozisyon) yazacaksınız, dedi. Son akşam ödev yapmak için arkadaşşıma gittim. Onlarda radyo vardı. Bu da benim çok hoşuma gidiyordu. Çünkü o yıllarda radyo çok azdı. Arkadaşımla dersi karşılıklı birbirimize anlattık. Yazalım dedik. Herkes kendi anladığını bir köşede kâğıda yazdı. Karşılıklı okuduk. Arkadaşım sen ne yapıyorsun Bekir, dedi. Öğretmenimiz kendiniz yazın demişti, sense başka yerden aldığın şiiri ezberleyip bu kâğıda yazmışsın dedi. Ancak benim dayım şairdi. Şiire düşkünlüğüm nedeniyle hafta ile ilgili çok şiir okumuştum. Bu konuda bilgim vardı. Şiirim şöyleydi:

*Hiç durmadan tütüyor
Fabrika bacaları
Ardından çıkarıyor
En güzel, en sağlam
Yerli malı.*

Şiirde ölçü tam yerleşmişti. 5–6 kıta tam anlamıyla yerli malı kullanmayı anlatıyordu. Arkadaşım sen bunu hocaya verme dedi. Ama ben heyecanlandım ve verdim. Hoca kâğıtları topladı, okudu ve sonra geri dağıttı. Benim kâğıdım çıkmadı. Hocama benim kâğıdım yok, deyince, dur bakalım seninki şu galiba, dedi. Hocamın yanına gittim. Kulaklarımı çekip beni azarladı. Ben ne dedim. Sen ne yaptın, dergiden kopya çektiğin şiiri bana getirdin dedi. Ben yemin ederek kendimin yazdığını söyledimse de o inanmadı. Hem ağlıyor hem yemin ederek kendim yazdım diyordum! Hocam ağladığımı görünce duygulandı. Eski Türkçe birkaç satır yazarak Yeni gelen edebiyat öğretmenine beni gönderdi. Latif Bey okulun hatip ve edip hocasıydı. Şiirimi okuyup 4. sınıf öğrencilerine dönerek; bakın arkadaşınıza size bir şiir okuyacak dedi. 2. sınıf öğrencisi olarak heyecanla ilk şiirimi 4. sınıf arkadaşlarıma okudum. Çocuklar beni coşku ile alkışladılar! O kuvvet bana çok adımlar attırıp, okul gazetesine pek çok şiirler yazdırdı. Yıllar sonra Latif Hocama bunu anlattımsa da hatırlayamadı. Oysa benim için çok önemliydi.

—**İlkokul sıralarında başladığınız şiire hiç ara verdiniz mi?**

—Babam 5. sınıfta ölünce şiiri boykot ettim! Ortaokulda hiç şiir yazmadım. Çünkü babamın ölümü ile öksüz kalan

kardeşlerime bakmak yükümlülüğünü hissettim.

—**Şiiri boykot sonrası edebiyatın başka dallarında çalışmalar yaptınız mı?**

—Ortaokulda Mehmet Ali Gençağ isimli hocamız benim çok iyi kompozisyon yazdığımı bilir, ancak şiir yazdığımı bilmezdi. Ben Edebiyat sevgisini ondan aldım. Çok güzel şiirler okurdu. Faruk Nafiz ve Yahya Kemal gibi şairlerden yorumlar yapardı. Hocamız bir gün kompozisyon konusu olarak hindi-yi verdi. Kâğıtları kontrol ettikten sonra herkesin kâğıdını verdiği halde benim kâğıdımı alıyordu. Ben hindi-yi aynen şöyle anlatmıştım: “Boynu bir kol gibi uzanıp, sonuna bir yumruk sıkılmıştır ki, o da koca cüssesine hiç yakışmayan küçücük kafasıdır.” Hocam bu satırların altını kırmızı kalemle çizmişti! Oğlum bunu nereden aldığını söyleyeceksin dedi. İyi düşün bir okuduğun yazıdan aklında kalmış olmasın dedi. Bende hayır bu benim kendi buluşum dedim. Hocam bu kompozisyonuma not vermedi. Kâğıt bende dursun düşüneceğim dedi. Sonraki kompozisyonlarda bu durumu anlamış olacak ki 10 numara yazarların, 9 numara öğretmenlerin ve 8 numara da senin dedi. Ama sen henüz yazar olmadın sana 9 numara veriyorum dedi. Arkadaşlar o tarihten sonra Edebiyat ödevlerinde evimize gelerek yardım istediler.

—**Şiire zaman içinde yeniden döndünüz, bu dönüşünüzü anlatır mısınız?**

—Şiire yeniden Kuleli Askeri Lisesinde başladım. O günlerde Lisenin son sınıfında öğrenci iken rahatsızlandım! Doktor yatacağın dedi. Revirde hiç kitap almadan dinlenmek için yatırıyorlardı. O günlerde dersimiz Cenap Şebabetin idi ve onun “Senin İçin” isimli şiiri verilmişti. Şiir çok hoşuma gitmişti. Kitabı yanıma alamadığım için sadece şiiri alarak defalarca okudum. Şiir şöyleydi; “Sesin işler gibi bir şuh kanat gamlarına Seni dinlerken olur uçan kuşlara eş Gün batarken sanırım o gölde bir başka güneş Sarışınlık getirir gözlerin akşamlarıma.”

Şiirdeki şu akışa ve dile bakın. Şair o tarihlerde aruz vezni bu günün dili ile yazıyordu. Aruzu bulmak kolay, ancak Türkçe aruzu bulmak çok zordu. Yahya Kemal' in bu konuda denemeleri vardı. Bir süre sonra ateşim düştü yemeğe izin verdiler. Merdiven başında bir ayna vardı. Aynanın sırları silinmişti. Aynada kendimi tuhaf bir şey olarak görünce duygulandım. Dışarıda bir ağacın altına oturdum. Bir bahar günü günlük güneşlikti. O anda aklıma şu mısralar takıldı.

*“Seneler saçlarımın üstüne bir toz ekiyor
Feri yok gözlerimin gönlüme bir gam çöküyor
Orada şimdi hazan var camı yaprak döküyor
Ebediyet yoluna doğru yuvarlanmaktayım.”*

Şiiri 5-6 kıta yazdım. Ancak şiiri aruz vezni ile yazdığının farkında değilim. Şiirimi okudukça hoşuma gidiyordu. Burada kulağıma tanıdık gelen bir ifade Feilâtün feilâtün idi. Burada ortak olan şey Feilâtündü. Birden aruz vezni ile şiir yazdığımı anladım. Askeri Lisedeki edebiyat hocamız Ali Rıza Koralp sinirli bir kişiydi. Ona sormazdım çünkü çok sertti. Arkadaşım Ümit Yaşar Oğuzcan' ı birçok defalar haşlamıştı. O sırada 10. sınıf edebiyat öğretmeni yeni gelmişti. İlk defa okuldan kaçıp başka kışlada olan 10. sınıfa gittim. Okul forması olduğu için girmesi serbestti. Edebiyat öğretmeni Ati Bey teneffüste çay içiyordu ona yaklaştım. Şu şiirime bakar mısınız dedim. Bu şiir kimin dedi. Şiiri ben yaz-

dım dedim. Bir şey söyleyeceğim utanacaksın. Ayıp bu şiir aruzla yazılmış sen yazamazsın evladım dedi. Ben de teşekkür ettim. Şiirin aruzla olduğunu duymak için size geldim dedim. Durumu anlattım. O da beni kutladı.

—Şiire dönüşünüzde sizi etkileyen akımlardan söz eder misiniz?

—Kuleli'nin son sınıfında iken Dr. Mehmet Kaplan İstanbul dergisini çıkarıyordu. Kendisine şiirlerimi gönderiyordum O'da bana cevap veriyordu şairane yazıyorsunuz, kafiyeye çok değer veriyorsunuz diyordu. Atatürk Devrimleri ve Yenilikleri hızla yayılmaktaydı. Birçok yazar ve şair; heceyi, aruzu bir kenara bırak, Halk Edebiyatını, Divan Edebiyatını bir kenara bırak, edebiyat sanatlarını at. Sadece batıdan gelmiş bir serbest nazımı kullan. Tesiri büyük oldu. Orhan Veli ve Garip dönemi doğdu. Orhan Veli'nin İstanbul'u dinliyorum şiiri ile meşhur oldu! Birçok şair serbest vezin denemesine katıldı. Bu dönemde ben de serbest nazımda şiirler yazdım. Ancak hece ve aruz vezni hiçbir zaman bir kenara bırakmadım... Halen yazmaktayım.

—Şiirde zaman içinde değişiklik yapmak sizce doğru mudur?

—Şiir de değişebilir. Çünkü şiir maddi değil manevidir. Ruhsal duruma göre değişir. İnsan nasıl olgunlaşıyorsa şiir de aynı şekilde ve yavaş yavaş olgunlaşır. Şiir üzerinde ufak tefek değişiklikleri hoş görmek lazımdır. Bunu Yahya Kemal gazellerinde, Necip Fazıl şiirlerinde yaptı. Bende 'Mevlâ'ya Mevlâ'ya' şiirimde yeniden düzenleme yaptım. Camilerde ilahi olarak okunan bu şiirimin içinde geçen "Urum" kelimesi nedeniyle o kıta okunmuyormuş. Hâlbuki aruzun ahengi ile musikinin birleştiği bu kıtanın da ilahide okunmasını istiyordum. Bunun için düşündüm taşındım. Şiirde:

*“Dolaştım beldeler, boylar,
Urum, Türkmen, Arap köyler...
Pınarlar, Çeşmeler, Çaylar,
Akar Mevlâ'ya Mevlâ'ya...”*

Diye yazılı iken kıtanın ikinci mısramı yeniden değiştirerek: “Şehirler, Yaylalar, köyler” diyerek şiirdeki Urum kelimesini kaldırıp ahengin bütünlüğünü tekrar sağladım. Camilerde okunan ilahinin şiirin bütününde okunmasını temin ettim. Şiirdeki değişikliklerle bütünü ahengini bozmadan halkın isteğine uymuş oldum. Kafiyeye (uyak) bazen öyle bir denk gelir ki insanı sarhoş eder! Kafiyeye uğruna yapılmayacak hata yoktur.

—Kışlada Bahar, Hancı ve Marya adlı şiirleriniz edebiyatımızın “Anıt Şiirleri” arasındadır. Bu şiirlerinizin yazılış öykülerinden söz edebilir misiniz?

—Kuleli Askeri Lisesini bitirince kendi isteğimle piyade sınıfına seçildim. O dönemde uzun süreli kamplarda eğitim görüyorduk. Bizi Samsun'a verdiler. Kampta koğuşlar düzenlenirken bir öğrenci ve bir nefer olarak tanzim edildi. Bu düzenleme ilerde subay sınıfında görev aldığımızda erler hakkında daha geniş bilgiye sahip olmak için yapılıyordu. Er-subay adayı bire bir birlikte askerlik yapıyorduk. Askerin psikolojisini ve hayatını bilelim istiyorlardı. Bu beraberlikte onların memleketlerine gönderdikleri mektupları dahi biz yazıyorduk. Yazdıkları mektupların sonuna bir mani düşürürlerdi. Genellikle bu maniler köylerinden ezberledikleriydi. Onları yaza yaza kafamda biter bitmez, olur olmaz, çatar çatmaz, tüter tütmez, vs. ifadeleri kafamda 'Kışlada Bahar' şiirini oluşturdu. Çünkü mektuplarda askerler tezkerreyi alır almaz ordayım, diyorlardı. Onların sözlerinde umut yoktu. Ancak ben şiirimde umudu işledim. “İbibikler öter ötmez ordayım” ifadesinde bahar anlatılmakta, “Sütler kaymak tutar tutmaz ordayım” ifadesinde de köyde olacak olayları anlatmaktayım. Yani onun yaşayacağı olayların arkasında ben varım. Sevindirici şeyler anlatmaktayım. “Tüfekleri çatar çatmaz” yani istirahat anlarında “Daha güneş batır batmaz” derken hayal kurma saatlerinde, “Yatağıma yatar yatmaz ordayım” mısralarına ise rüya saatlerinde oradayım demektedir. Şiir Samsun'da 1948 yılının mart ayında başladı. Zaten ağustos ayında subay çıktık ve şiir tamamlandı. 'Hancı' şiirinin esas adı “ Bin Birinci Gece”dir. Hancı adını halk koymuştur. Bu şiiri bin bir gece masallarını düşünerek oluşturduğum ve” Bin ikinci Gece” ile de tamamladım. Şairler bir birini etkiler ve etkilenmelidir de... Şair, diğer bir şairden ateş alır gibi etkilenmelidir. Yani onun etkisiyle yola çıkıp sonrasını kendi getirmelidir. Annem Niğde'li, babam Karaman'lı olduğu için Ulukışla yolundan çok geçtim. Ben Ulukışla yolunda giderken Faruk Nafiz Çamlıbel'in “Han Duvarları” şiirini hep düşünmüştümdür. En azından bende böyle güzel bir şiir yazayım demişimdir. Burada dikkat edilecek bir husus Faruk Nafiz Çamlıbel hanları yazmıştır. Ben ise şiirimde yolcuyla yazdım.

Marya şiirine gelince: Batıya bir sesleniştir. Marya ismi Ayşe'ye veya Fatma'ya benzer sıradan herkesin tanıyacağı bir isimdir. Erzurum'dan beni İzmir'e komando kursuna gönderdiler. Evliyim ve bir yaşında çocuğum var, hatta kardeşim yanımda okuyor. Bir şairin komando ile ne ilişkisi olabilir? Ama hayat bu... Komando kampını bir Fransız yüzbaşı yönetiyordu. Gündüzleri eğitim, geceleri ise İzmir'de coşkulu bir eğlence hayatı içindeydik. Komandoluk yarın öleceğini bilerek, bu geceden delicesine eğlenmek olarak yorumlanıyordu. Bize verilen mesaj; iyice eğlen sabah ölüm var deniliyordu! II. Dünya Savaşı'nın tüm acılarını çektik. Kaybolmuş bir romantizm vardı. Acılar içinde o savaş ruhlarımıza öyle bir etki yaptı ki kampta olduğumuz o tarih 1953'tü. Yani **Marya** kamptaki acımasız ortamın içinde yazıldı. Ayrıca Marya şiirine aruz vezninin kalıpları yerleştirilmiştir. Örneğin "Kor tenli kızıl saçlı kanarya" mısraında Feilatün Feilatün Feilün kalıbı, yine "İnan ki sevgili Marya inan ki sen gideli" mısraında ise Mefailün Feilatün Mefailün Feilün kalıbı işlenmiştir. Serbest vezinle yazılan ve değişik kalıplar, değişik sesler kullanıldı ama şiirde hep ahenk vardır. Koşmada veya gazeldeki gibi; Arya, Marya, Skalarya vs. Marya şiiri "Bizim yokluğumuzdan ne çıkar, aşkımız var ya!" diyerek umutlu bir sonla biter.

—Edebiyatımızın birçok dalında hizmet veren yazarlar başarılarında (Örneğin: Attila İlhan) özellikle şairlik yönlerinin etkili olduğuna inanıyor musunuz?

—Attilâ İlhan, iyi bir şairdir! O'nun edebiyatın şiirden başka türlerde eserler vermesine hep üzülürüm! Sadece şiire ağırlık verseydi çok daha güzel olurdu. Bu nedenle ancak birkaç şiiri meşhur oldu. Bazı şairler edebiyatın şiir dışındaki diğer dallarında da meşhur olurlarken şairliklerine yazık etmişlerdir! Bakın Yahya Kemal bunu yapmadı. Şiirin dışında uğraşmadı. Yapamaz mıydı? Ama sırf şiire verdi kendini. Tanzimatçılar ve Servet-i Fünuncular her dalda eser vermişlerdir. Bu bize batıdan geçmiştir. Batıdan yeni görmüşler aman bize de geçirelim demişlerdir. Cumhuriyet döneminde her dalda eser vermeye gerek yoktur. İyi şairse şiir, romancı ise roman dalında eser verseler olur. Sanatçı her dalda yazdığına gücünü gösteremez.

—Edebiyat türleri konusunda neler söylemek istersiniz?

—Edebiyat bir bütündür. Halk Edebiyatı, Milli Edebiyat veya Servet-i Fünuncunun Edebiyatı diye ayırım sadece o günlerin daha iyi anlaşılabilmesi için bölümlere ayrılmasıdır. Bakınız Servet-i Fünun edebiyatı dönemi 6 yıl sürmüştür. Rejim ve eğitim halk edebiyatı ile diğer edebiyat türlerini bir araya getirmiştir. Bu gün için Van'da doğup büyüyen çocuklar dahi İstanbul ağzı ile konuşabilmektedir. Ağzılar bile değişti. Onun için halk edebiyatı, okumuş edebiyatı diye bir ayırım yoktur. Konu itibarıyla hamasi şiir, lirik şiir diyebilirsin. Ancak yine de tekrar ediyorum Edebiyat bir bütündür.

—Edebiyat yönünden çağdaşlığı yorumlar mısınız?

—Aktüel(güncel) konulara hâkim olan kişi çağdaştır. Güncel çağdaş demek değildir. "Buğday"ı ele alalım. Âdem babamız zamanından günümüze kadar gelen bu maddeye çağdışı diyebilir miyiz? Hayır, o bir kültürün yansımasıdır. Ancak ben eski çağların kültürünü çağdaşlık olarak kastederken, dilini kabul etmiyorum. Dil yabancılığı yani eski edebiyat derken, eski dili kabul etmiyorum. Kültür bir soluktur. Dil ise farklıdır. Bence yaşayan ve bu gün için anlaşılan dil çağdaştır. Çağdaşlık birkaç yıla veya yıllara sığdırılmaz. Çağdaş şairler o çağı yaşamış şairlerdir. İçinde bulunduğu çağı yaşayan şair çağdaştır. Şair eski çağları da okuyarak, inceleyerek onu hazmeden ve aldıklarını da bize verir. Yani çağdaş, şair birçok kültüre sahip olan bütün bir adamdır.

—Soyut kavramını yorumlar mısınız?

—Bir sözü derinlere götürmek için ara

sıra böyle kavramlar modüle (parça) edilerek şiir yazıyorsanız o şiire güzellik katar, tatlı olur. Ama bütün bir şiiri anlaşılabilir hale getiriyorsanız o sizin tercihinizdir. Bana Picasso'nun resimlerini satmak isteseler ben ucuz ise alırım. Duvara asmak için değil. Çünkü onları ilerde para kazanmak üzere satın alırım. Defolu pul gibi... Benim algım bu. Yanlış deyin, hatalı deyin, ne dersiniz deyin. Soyut resim yapan bir ressam bu resimde ne anlatmak istiyorsunuz diye sorduğunuzda 'ben bilemem yorum sizin' deyip çıkıyor. Benim anlayışında sanat zevktir. Resim hoşuma gidiyorsa duvara asarım.

—Şiirleri yazılım biçimlerine göre nasıl sınıflarsınız?

—Bana göre şiir üç sınıftan oluşur. 1-Lirizmini ahenginden alan şiirler. 2-Lirizmini anlamından alan şiirler. 3- Lirizmini deyim ve deyişlerden yani halk kültüründen alan şiirler.

—Şiir, felsefeyi hangi boyutlarda kullanmıştır? Örnek verebilir misiniz?

—Bu konuda en güzel örneği Yunus Emre vermektedir. Şiirinde kullandığı "garip" kelimesini yabancı bir dile nasıl aktarabilirsiniz. İşte bu bir kültür meselesidir. Yalnız adam, hasta adam, düşkün adam ve yabani adam anlamındadır. Garip ifadesi yukarıda kullanılan deyimlerin komple bir ifadesidir. Zaten "garip" kelimesi yabancı, batılı anlamında kullanılmıştır. Çünkü batıdan aforoz edilen kişiler Türkler'e sığındığında giysi ve yiyeceklere alışamadıkları için düşkün ve zavallı bir duruma düşmüşlerdir. Bu nedenle Türk halkı onlara garip yakıştırmasını kullanmıştır. Örneğin: Garip gibi adam, garptan yani batıdan gelmiş adam vs. İkinci bir örnek olarak; Rabindranath Tagore'nin şiirleri Hint dilinden İngilizce'ye çevrilmiş, İngilizceden de Türkçeye çevrildiği halde kendi felsefesinden ve lirizminden hiçbir şey kaybetmemiştir. Çünkü anlam zenginliği ve güzelliği vardır.

—Sayın üstadım, (son olarak) şiirin halka mal olması ne demektir?

—Halkın her kesimine ulaşabilmek için değişik şiirler yazıyorum. Örneğin, gazel konusunda; hem meyhanede hem de camide, genç ve yaşlı çeşitli toplum kesimlerinin okuduğu şiirlerim vardır. Kısaca, halkımın her bölümüne şiirimi götürüyorum. Halkın benden istemesini beklemeden halka gidiyorum.

-Teşekkür eder, esenlikler dilerim.

Karamürsel' in Başpehlivanı

GÜNGÖR EKİN

Av. Levent
Erdoğan

Belediye Başkanı
İsmail Yıldırım

Yağlı pehlivan güreşlerinde Türkiye genelinde çok sayıda baş pehlivan çıkaran Karamürsel'de Karamürsel Belediyesi ve Av. Levent Erdoğan ev sahipliğinde 33. geleneksel yağlı pehlivan güreş müsabakaları yapıldı.

Müsabakalarda finalde ikisi- de Karamürseli olan Güngör Ekin ile Ekrem Yavuz yarıştı. Çekişmeli geçen müsabakanın sonunda Başpehlivan Güngör Ekin olurken, ikinci Ekrem Yavuz, üçüncü Kaan Kaya, üçüncü İsmail Balaban oldu.

Minik I, Minik II, Teşvik I, Teşvik II, Tozkoparan, Ayak, Deste Küçük, Deste Büyük, Küçük Orta Küçük, Küçük Orta Büyük ve Baş olmak üzere toplam 11 kategoride yapılan yarışmalara toplam 200 sporcu katıldı.

Oldukça çekişmeli geçen müsabakalarda Minik 1 kategorisinde birinci Mehmet Ali Yılmaz, ikinci Metin Karabulut, üçüncü Doğukan Karahan, üçüncü Ömer Tuğrul oldu.

Minik 2 kategorisinde birinci Oğuzhan Çötek, ikinci Sinan Yıldız, üçüncü Özgür Kaan, üçüncü Mustafa Su-

başlı oldu.

Teşvik 1 kategorisinde birinci Oğuzhan Çavdar, ikinci Abdullah Kanat Erdoğan, üçüncü Furkan Orhan, üçüncü Fatih Kırat oldu.

Teşvik 2 kategorisinde birinci Melih Han Genç, ikinci Sefa Yılmaz, üçüncü Yasin Değerli, üçüncü Enes Özcan oldu.

Tozkoparan kategorisinde birinci Oğuzhan Yılmaz, ikinci Enes Özçakır, üçüncü Serdar Yıldırım, üçüncü Alpay Vardar oldu.

Ayak kategorisinde birinci Muharrem Fidan, ikinci Erdal Duman, üçüncü Musa Döncegöz, üçüncü Bayram Ali Yılmaz oldu.

Deste Küçük kategorisinde birinci Alpaslan Tekmen, ikinci Yunus Emre Yaman, üçüncü Ömer Özbek, üçüncü Onur Beşedüz oldu.

Deste Orta kategorisinde birinci Si- raç Sefer, ikinci Mert Altın, üçüncü

Şenol Baştürk, üçüncü Resul Yılmaz oldu.

Deste Büyük kategorisinde birinci Mustafa Arslan, ikinci Metin Aslan Temizci, üçüncü Tunahan Özgül, üçüncü Ersin Özmetin oldu.

Küçük Orta Küçük kategorisinde birinci Rıdvan Kaya, ikinci Hüseyin Özdemir, üçüncü Ufuk Yılmaz, üçüncü Serdar Soyaltın oldu.

Küçük Orta Büyük kategorisinde birinci Süleyman Başar, ikinci Rıdvan Fidan, üçüncü Emre Gürbüz, üçüncü Oğuzhan Tekmen oldu.

Baş kategorisinde birinci Güngör Ekin(Karamürsel), ikinci Ekrem Akın (Karamürsel), üçüncü Kaan Kaya (Karamürsel), dördüncü İsmail Balaban (Antalya) oldu.

Mehmet Tören juri özel ödül ise çocukları Murat Tören ve Ümit Tören tarafından en centilmen Yasin Topçu'ya verildi.

32. Geleneksel Yağlı Pehlivan Güreşleri Müsabakalarına Ev sahipliği yapan Güreş Ağası ve Beşiktaş Kulübü Eski As Başkanı Av. Levent Erdoğan ve Karamürsel Belediye Başkanı İsmail Yıldırım, Karamürseli Efsane Başpehlivanlar Aydın Demir, Ahmet Taşçı ve Kadir Birlik'in yanı sıra, Karamür-

sel Kaymakamı Celil Ateşoğlu, Karamürselbey Eğitim Merkezi Temsilcisi Garnizon Komutanı Tuğamiral Tezcan Kızılelma, Eğitim Merkezi Deniz Astsubay Meslek Yüksek Okulu Komutanı Albay Osman Özyazıcı, Cumhuriyet Başsavcısı Serkan Başaran, Cumhuriyet Savcısı Uygur Kaan

Arısoy, Ak Parti İlçe Başkanı Recep Demirel, Emniyet Müdürü Coşar Özler, Türkiye Bosna Hersek Türkleri Federasyon Başkanı Ahmet Utaş, Karamürsel Bosna Hersek Türkleri Derneği Başkanı Erhan Yılmaz, Belediye Meclis üyeleri, Kocaeli Fuar Müdürü Fevzi Utaş ve çok sayıda davetli katıldı.

KIYASLAMAK... ELEŞTİRMEK...

BEDİA BARAK

bediabarak@gmail.com

Biz toplum olarak hastayız...

Kendimizi bir kenara bırakıp hep bir başkalarını kıyaslama, eleştirme, kötüleme alışkanlığı hatta hastalığına bulaşmışız...

Bu hayatın her alanında var üstelik. Sanatta, sporda, siyasette, okulda, aile içerisinde...

Sadece insanları değil üstelik, bir milleti, bölgeyi, şehri, beldeyi, köyü, mahalleyi veya aileyi atfen kötulemekte üstümüze yoktur.

Oysa her ülkenin kendine öz güzellikleri, farklılıkları var. Cennet gibi ülkemizin de aynı şekilde. Çevrenizde gördüğünüz her insan farklı karakterde, düşüncede, fikirde bir zenginlik. Neden her şeyi tek kalıba sokma çabası?

Anlam veremiyorum doğrusu...

Örneğin bir yöreye gittiniz biriyle tanıştınız, fikirleriniz, düşünceleriniz uyuşmaya bilir. O insanla birbirinizi sevmemiş anlaşılmamış ta olabilirsiniz. İnsan davranışlarında iyi davranışlar olduğu gibi kötü olan davranışlar da bulunmaktadır. Fakat birkaç kötü davranış var diye bir insanı toptan kötulemek ona kötüdür demek nasıl akıl kârı değilse aynı şekilde bir toplumda olan bazı kötü insanların varlığı ile o toplumu toptan kötulemek de aynı şekilde akıl kârı değildir. Hatta o insanın bulunduğu yer kötüdür artık ve hep öyle hafızada yer alır hatta her yerde böyle anlatılır. Bu, günlük yaşam içerisinde sıklıkla karşılaştığımız bir durumdur. En yakın arkadaşımızdan en uzağına, ailemizden akrabamıza herkeste bu hastalığın etkilerini görmekteyiz. Filanca aile kötüdür, falanca köy barbardır, filanca ırk iyi değildir gibi söylemledir toplum hastalığı.

Hiçbir zaman bir toplum tamamıyla kötü olamaz...

Yapılması gereken çok kolay. O, kötü gördüğümüz toplumu düzeltmeye çalışmaktır. Sizin gibi olmasını sağlamak değil ama. Sadece gerçekten çevresine, topluma zarar verici hal ve hareketleri konusunda uyararak, doğru davranışın ne olduğunu anlatarak hatta bunu kendiniz yaparak örnek olarak başarmaktır.

Aslında her zaman dediğim gibi sevgiyle ilerleyin...

İnsanları, toplumu dışlayarak, kötileyerek, eleştirerek bir sonuç almak mümkün değil. Her şeyi severek, sevmeyi öğretmek başarabiliriz. Bir gülümseme, bir tebessüm, bir küçük iyilik, inanın değeri paha biçilmeyen fakat anlamı çok kat değer olan basit şeylerle her şey yoluna girecektir.

Daha anlayışlı, birlik, beraberlik içerisinde bir dünya diliyorum.

Kötüleme hastalığı bizden birçok şey götürmeden kendimizi tedavi edelim yoksa o kötilediğimiz toplumdan önce biz yok olmaya mahkûm olacağız.

Sevgiyle, sağlıklı, sporla ilerleyin...

© CNG Kanyon İnşaat

Merkez Ofis : Nusret Kutlu İşhanı No:74 Merkez/ÇANAKKALE

Tel: (0286) 262 00 71 Fax: (0286) 262 00 16

Adres : İstiklal Cad. Çeşme Sok. No:8/A - Biga/ÇANAKKALE

Tel: (0286) 317 08 70 Mobil : (0543) 317 08 70

YAŞAMINIZI ŞEKİLLENDİRİYORUZ..!!

CNG KANYON İnşaat'ın temelleri 2011 yılının Mart ayında Genç girişimci

Cengizhan ÖRS tarafından atıldı. Bu tarih bizim için bir başlangıç değil, hizmet sektörü için bir milattır.

Çanakkale'nin Biga ilçesinde irili ufaklı 2 yıl içinde 64 daireyi teslim edip halen çalışmalarımız devam etmektedir.

Çanakkale'nin cazibe ve turizm merkezi olan Gökçeada'da taş ev projelerimizle bir ilki gerçekleştirdik ve Ada'nın mimarisine uygun projemiz halen devam etmektedir. Taş evin ne demek olduğunu hem rakiplerimize hemde Ada halkına gösterdik.

Çanakkale merkezde de projelerimiz devam etmekte olup, devlet ve üniversite gibi ciddi kurumlara da çözüm ortaklığı yapmaktayız. Biz maddi kazanç peşinde değil insanlara hizmet etmenin gururunu yaşıyoruz. Bu misyonumuzla

Çanakkale halkının daima yanında olacağız. Ayrıca firmamızın yeni atılımları Çanakkale'nin güzel ilçesi

Çanda yakında başlayacaktır. Firmamız 2009 yılından bu yana aynı zamanda oto

alım satım ve rent-a-car hizmeti de vermektedir.

G

Turizm ve Zeytinyağ Bölgesi Geyikli güreşleri yapıldı

GEYİKLİ GÜREŞLERİ

Geyikli güreşlerinde ilklerden biri yaşandı. Geyiklinin manevi hemşerisi olan İsmail Balaban Geyikli Baş Pehlivanı olurken, Kardeşi Turan Balaban da Başaltı boyunda birincilik kürsüsüne çıktı. Yani ikiz kardeşlerden birisi Baş Pehlivan, diğeri de Başaltı birincisi olarak kürsüye çıktı.

Türkiye tarihinde ilk defa olan bu olay Geyikli güreşlerinde yaşanmış oldu. İsmail Balaban ve Turan Balaban hem Geyikli'nin manevi hemşeri oldular hemde boylarında birincilik aldılar. Bu olaya en çok sevenlerden birisi Belediye Başkanı Ercan Yılmaz oldu.

Çanakkalenin bir turizm beldesi olan ve eyvah eyvah filimleriyle tanınan Geyikli tam Bozcaadanın karşısında. Bozcaadaya gitmek için Geyikli limanından feribota binmeniz gerekiyor. Geyikli'nin turizm sezonu Haziran'da açılıp Ekim sonunda bitiyor. Her bütçeye göre Geyikli'de Otel ve pansiyon bulmanız mümkün. Burası Sonbahar kış aylarında bir başka güzel oluyor.

Geyikli yağlı güreş ağalığını kurucu ağa Mevlut Oruçoğlu'ndan Kahraman peynirciliğin sahibi Ali Kahraman aldı. Geyikli'nin çok güzel zeytinyağı var, tabiiya Ezine'nin beldesi olduğu için beyaz peyniri de çok güzel buraya yazlığa gelenler dönerken zeytinyağı ve peynirlerini götürüyorlar. Biz her zaman söylüyoruz ve yazıyoruz turizm bölgeleri güreş veya başka bir

etkinlik yapıp bunlar devam ettirilip tanıtılması gerekiyor. Geyikli güreşlerinde yanına çoluğunu ve çocuğunu alarak güreş seyretmeye çok yazlıkçı geldiğini gördük. Bu yazlıkçılar sonuna kadar güreşleri izlediler. Tatilleri bitince zeytinyağ- Peyniri götürmeleri yanında yanında Bizim yayınlarımızı internette izleyerek veya Rumeli televizyonlarını seyrederek bizde o güreşlerde vardık diyecekler.

Geyikli Güreşlerinde Başta Kürsüye Çıkanlar

- 1- İsmail Balaban 2- Faruk Akkoyun 3- Hasan Tuna 3- Hasan Cengiz

Başaltında Kürsüye çıkanlar

- 1- Turan Balaban 2- Mesut Ögül 3- Mustafa Bayram 3- Soner Toto

Büyük Ortada Kürsüye çıkanlar

- 1- İsmail Susuz 2- Yalçın Öncül 3- Gökhan Öl 3- Ufuk Atalay olmuştur.

Her zaman Sağlıklı ve Sanslı güreşler temennimizle.

HABER ve FOTOĞRAF
BÜLENT ERDOĞAN-SİNAN BERATLIGİL

529. Geleneksel Kızıldağ Karakucak Güreşleri'nin Başpehlivanı

ALİ RIZA KAYA

Karaisalı'nın Kızıldağ Yaylası'nda gerçekleştirilen 529. Geleneksel Kızıldağ Karakucak Güreşleri ve şenlik programının 3. ve son günü, güreş, spor ve siyaset camiasının devleri buluştu.

Güreş müsabakalarının gerçekleştirildiği ve başpehlivanlığı Ali Rıza Kaya'nın kazanarak altın kemeri taktığı programda güreşseverler unutulmaz bir gün yaşadı.

Üçüncü gün etkinliklerine Adana Büyükşehir Belediye Başkanı Hüseyin Sözlü, MHP MYK Üyeleri Saffet Sancaklı ve İbrahim Çiftçi, Türkiye Güreş Federasyonu Başkanı Hamza Yerlikaya, Milliyetçi Hareket Partisi Adana Milletvekilleri Ali Halaman, Muharrem Varlı, Seyfettin Yılmaz, MHP İl Başkanı Mustafa İzgioglu, Karaisalı Kaymakamı Mehmet Tunç, Karaisalı Belediye Başkanı Saadettin Aslan'la birlikte çok sayıda ilçe belediye başkanı, Adana Büyükşehir Belediyesi Eski Başkanı Aytaç Durak, ünlü eski milli güreşçilerden Reşit Karabacak, Çukurova Gazeteciler Cemiyeti Başkanı Cafer Esendemir, Gençlik Spor İl Müdürü Fazlı Bayram Hadi, bürokratlar, konuklar ve Kızıldağlılar katıldı.

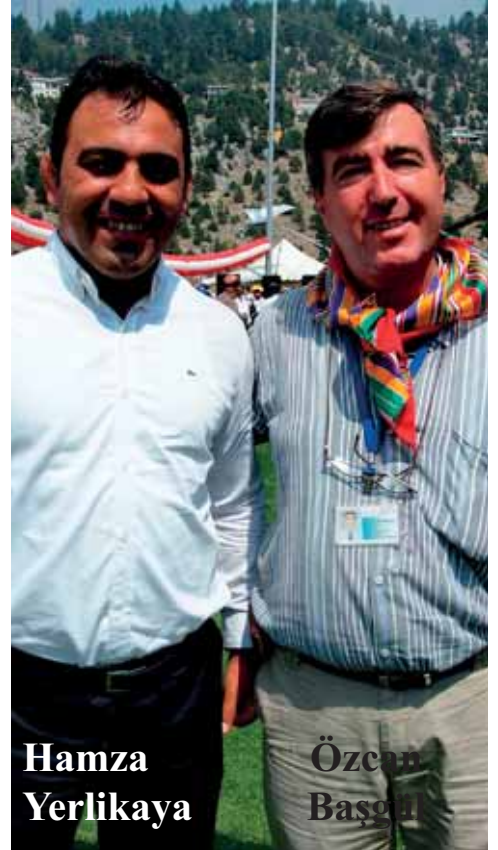
TÜRKİYE'NİN EN KÖKLÜ SPOR ORGANİZASYONLARINDAN BİRİ Adana Büyükşehir Belediye Başkanı Hüseyin Sözlü, 529'uncusu tertip edilen Kızıldağ Karakucak Güreşleri'nin, Türkiye'nin en köklü spor organizasyonlarından biri olduğunu belirterek,

şunları söyledi:

“Kızıldağ Yaylası Karakucak Güreşleri'ne gelenleri saygıyla selamlıyorum. Her yıl güreşler yapılır, yüzlerce yıllık gelenekten bahsedilir, geleneksel diye ifade edilir. Oysa 653'sü yapılan Kırkpınar Güreşleri kadar eski, köklü bir güreş turnuvasıdır Kızıldağ Karakucak Güreşleri. Tarih boyunca yeri değişmeyen ve Kızıldağ Yaylası'nda yapılan yegane spor etkinliğidir. Aynı bölgede, aynı noktada, 529 yıldır yapılması, Kızıldağ Karakucak Güreşleri'in önemini bir kat daha artırıyor. Bu güreşlerin organizasyonunda bu zamana kadar emeği geçenlere teşekkür ediyorum.

Bu yıl organizasyonun altın kemer ödüllü olduğunu ifade eden Başkan Hüseyin Sözlü, 3 yıl üst üste kazanacak pehlivanın, altın kemerin daimi sahibi olacağını açıkladı. Başkan Hüseyin Sözlü, şöyle devam etti: “Biz bu geleneği yaşatacağız. Bu geleneği yükselterek, geliştirerek sürdüreceğiz. Karakucak Güreşleri Türk'ün öz geleneğidir, öz güreşidir. Karakucak Güreşleri Türkiye'de minder güreşlerinin fidanlığı olacak, yeni güreşçiler yetişmesine katkı koyacaktır. Nice İsmet Atlı'ları inşallah buralardan yetiştireceğiz. Türk Güreş Vakfı Adana Şube Başkanı, değerli ağabeyimiz İlyas Karabulut'a da verdiği destek ve koydu-

ğu emekten dolayı teşekkür ediyorum. Halkın buradaki varlığı, bu geleneğin güçlenerek devam edeceğinin en büyük göstergesidir. Mustafa Kemal'in veciz ifadesiyle 'Taş kırılır, tunç erir, ama Türklük ebedidir' İnşallah Türk Milleti sonsuza kadar yaşayacaktır.”

Hamza Yerlikaya

Özcan Başgün

DAHA GENİŞ KAPSAMLI OLACAK Şenliklere, Osmaniye Belediyesi Mehteran Takımının marşları ve Halk Oyunları ekibi gösterileriyle renk kattı.

Bu yıl Adana Büyükşehir Belediye Başkanı Hüseyin Sözlü'nün hamiliğinde gerçekleştirilen güreşlerin, önümüzdeki yıl Kızıldağ Karakucak Güreşleri ağılığını Milliyetçi Hareket Partisi Genel Başkanı Devlet Bahçeli adına, MHP İl Başkanı Mustafa İzgioglu satın aldı.

Adana Büyükşehir Belediye Başkanı Hüseyin Sözlü TGF. Başkanı Hamza Yerlikaya ve Veteranlar Dünya Şampiyonasında 3.lüğü elde eden Başpehlivan Mitat Birer'e, protokol konuklarına birer plaket verdi.

ALİ RIZA KAYA BAŞPEHLİVAN

Değişik kilolarda 400 sporcunun katıldığı turnuvada başpehlivanlık için finale rakiplerini eleyen Ali Rıza Kaya ve Sait Bingöl kaldı. İki ünlü güreşçinin karşılaşmasında Ali Rıza Kaya puanla galip geldi ve altın kemeri taktı. Dereceye giren güreşçilere para ödülü verildi, madalya takıldı.

529. Geleneksel Kızıldağ Yaylası Karakucak Güreşlerine çeşitli bölgelerden 400 sporcu katılırken 13 sıklitte ilk üçü şu güreşçiler girdi:

32 kg: Metin Güllücu-, Alihan Öksüz-, Yusuf Çiftci- 35 kg.: Alperen Bal, İsa Cengiz Mehmet Dudaklı-38 kg.: Doğan Kara- Tahsin Çetin- Ferhat Özbek- 42 kg.: Cavit Acar- Yasin Güllücu-,

Ali Güvendik-46 kg.: Emre Bozkır-, Şerifcan Karani, Numan Pekince-50 Kg.: Kazım Güllü, Cihan Denizli , Hüseyin Tekerlek-54 kg.: Ferhat Zileli-,Buminhan Özkan-, Muhammet Gökçe-57 kg.: Hakan Parlar-, Emre Çakit, Emre Demircan-61 kg.: Nebi Uzun, Raşit Yılmaz-, M.Emin Ögüt- 66 kg.: Ersin Çetin-, Selahattin Kılıçsallayan-, Mustafa Zopalı-70 kg.: Mustafa Kuyucu, İlyas göl, Zafer Dama,76 kg.: Fatih Karataş-Adana BŞB., Öztürk Korkmaz-Samsun?Mustafa Kasapoğlu,86 kg.: Fırat Binici, Adem Akbulut,Kubilay Akbaş, BAŞ: Ali Rıza Kaya- Amasya, Sait Bingöl- Erzurum, Serdar Böke- Ankara.

ÖZCAN BAŞGÜL

Adana Büyükşehir Bel
Baş. Hüseyin Sözlü

Ali Rıza Kaya

2014

GÖLCÜK YAĞLI GÜREŞLERİ

Bir Pehlivan yuvası olan Gölcük'te yağlı güreşler yapıldı. Gölcük Başpehlivanlığı'nı Faruk Akkoyun ile final yapan Mehmet Yeşil Yeşil kazandı.

50 den fazla yağlı ve minder güreş pehlivanı bulunan Gölcük Belediye güreş takımını baş Pehlivan ve ünlü güreşçi Rüstem Çavdar hoca çalıştırıyor. Gölcük Belediye spor güreşçileri çok sıkı güreşler çıkararak çeşitli boylarda birinci oldular ve kürsüye çıktılar.

Gölcük yağlı güreşlerinde Gölcük Donanma komutanı Veysel Kösele, Kaymakam Adem Yazıcı, Güreşlere evsahipliği yapan Gölcük Belediye Başkanı Mehmet Ellibeş protokol türbününde yerlerini alarak güreşleri izlediler.

Başta bayanlar olmak üzere çevre il ve ilçelerden gelen güreş seyircileri türbünlerde yerlerini alarak kazanan güreşçileri büyük bir tezahüratla alkışladılar.

Deniz evler sahil parkında bulunan MY LİVA TESİSLERİ tüm Gölcüklü pehlivanlara çok özel çeşitlerden oluşan bir kahvaltı verdi. Tesislerin sahipleri Fatih Ayan Ve İsmail Yılmaz bizimde gölcük yağlı güreşlerinin çorbasında bir tuzumuz olsun istedik dediler.

Gölcük Yağlı Güreşlerinde Baş Altında Kürsüye çıkanlar ;

- 1- Nedim Gürel (Gölcük)
- 2- Yusuf Tatlı
- 3- Hamza Özkaradeniz
- 3- Recep Tosun

Büyük Ortada Kürsüye Çıkanlar ;

- 1- Rıfat Poyraz (Gölcük)
- 2- Yücel Serinkan
- 3- Alpaslan Aslan
- 3- Burak Kaya

Küçük Orta Büyükte Kürsüye ;

- 1- Uğur Taştan (Gölcük)
- 2- Emre Demir
- 3- İsmail Çırak
- 3- Rıdvan fidan olmuşlardır.

Eski güreşçilerden Rüstem Çavdar'ın çalıştığı Gölcük Belediye güreş kulübü fabrika gibi pehlivan çıkarmaya başladı. Gölcük güreşlerinde Baş Altı, Büyük Orta, Küçük Orta büyük, Küçük Orta küçük, Deste Küçük gibi önemli boylarda Gölcüklü pehlivanlar Birincilik kürsüsüne çıktılar. Durum onu gösteriyorki yağlı güreş sezonu bitene kadar Gölcüklü güreşçileri daha çok kürsüde göreceğiz.

Gölcük ve Karamürsel köyleri senelerdir pehlivan yatağı oldu diyebiliriz. Şimdi Gölcük Belediye Başkanı Mehmet Ellibeş güreşlere önem verip güreşçilere destek verince Rüstem Çavdar hocada yanına eski milli güreşçilerden İsmail Kaplan hocayı alıp, miniklerden güreşçi yetiştirmeye başlayınca gerek minderde, gerekse yağlıda başarılar gelmeye başladı.

Biz diyoruzki Gölcük Kocaeli bölgesinin güreş organizasyon yeri olmalı tüm çevrede yapılan güreş organizasyonlarını bir ekip kurarak yapar duruma gelmeli. Tabiya bir sanayi bölgesi olan Kocaeli ve ilçelerinde artık güreşlere sponsor devri başlatılmalıdır. Sponsorlar devreye girince hem güreşçilerin ve güreş adamlarının ihtiyaç ve istekleri yerine getirilmeye başlanır. O zamanda başarılar birbiri ardına gelmeye başlar. Yeni Başlamasına rağmen Gölcük bu güreş organizasyonunu başarır ve yapar. Belediyelerin üstündende güreş maliyet yükü kalkar.

Birde küçük boylarda para ödül durumu yeniden ayarlanmalıdır. Mesela deste boyda bir güreşçi 7-8 kişiyi yenerek birincilik kürsüsüne çıkıyor. Aldığı para 150.00 TL bu çok komik. Sorunca Fedarasyon böyle belirlemiş bizde onu veriyoruz diyorlar. Güreşlerde sponsor durumları olunca her boyun aldığı para ödülü artacak, güreşen pehlivan ben boyumda birinci olacağım ama karşılığında bu kadar ödül alacağım demeli.

Bu ödül listesini Güreş Fedarasyon arttırmalı ve küçük boylara hak ettikleri ödüller verilmelidir. Bu ödül arttırmada Fedarasyonun hiçbir kaybı olmayacaktır. Çünkü Hakemler gibi Ödül paralarıda güreşi yapanlar tarafından verilecektir.

Yeni yapılan Çanakkale çardak güreşlerine 46 baş pehlivan katıldı. Alt Boylarda güreşenler, güreş sahasına pehlivan kalabalığından zorlukla sığıldılar. Bu durumda Çardak Kırkpınar ve Elmalıdan sonra Türkiye'nin 3. Sırasına yerleşti. Başkan Basri Ulaş Bu güreşlerde sponsorluk sistemini uyguladı Ege Basım Tesisleri sahibi Ağa Ramazan Güven önderliğinde sponsorluk sistemi çok güzel uygulandı ve Bu güzel Çardak güreşlerini meydana getirdiler. Türkiye Güreşleri ailesi olarak Kendilerini tebrik ediyoruz.

Haydi Başkanım Mehmet Ellibeş önümüzdeki yıl bu sponsorluk sistemini uygulamak için çalışmalarını başlat, güreş tarihine altın harflerle geç diyoruz.

HABER
Bülent Erdoğan
blterdogan@gmail.com

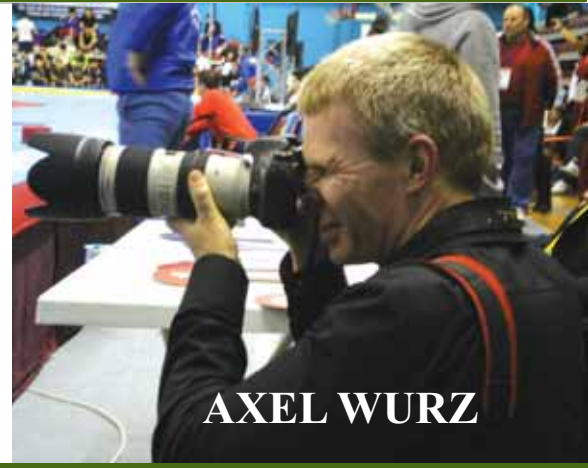

**Her zaman Sağlıklı ve Sanslı
güreşler temennimizle**

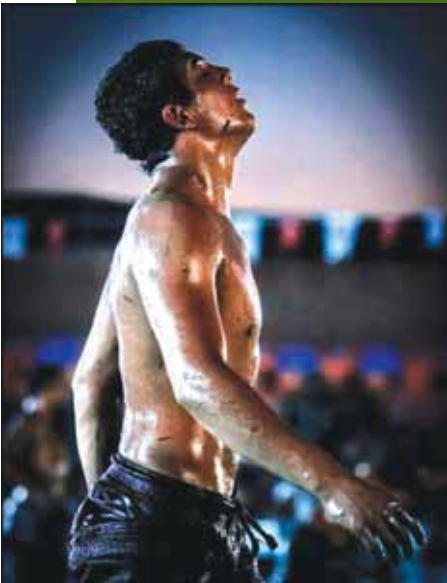
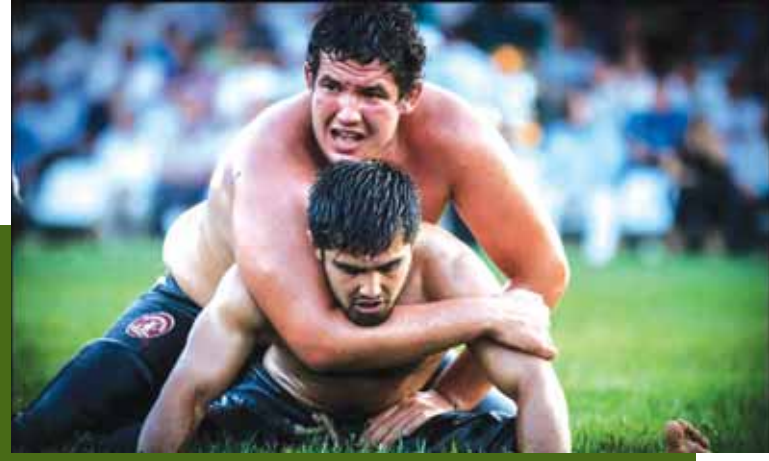
BERKALP
KIRKPINAR

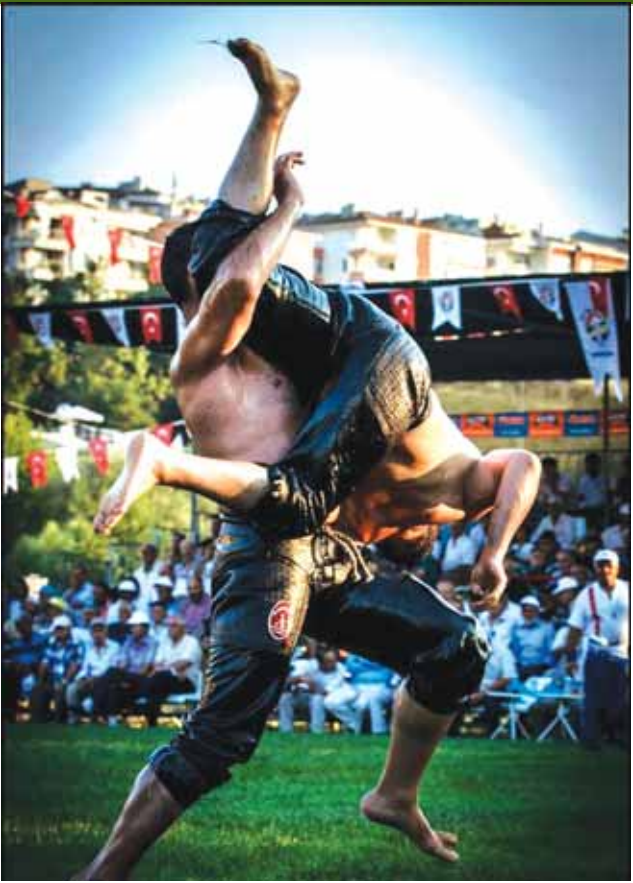
ART 'IN FOTOĞRAF MAKİNESİNE TAKILANLAR

ART OF WRESTLING

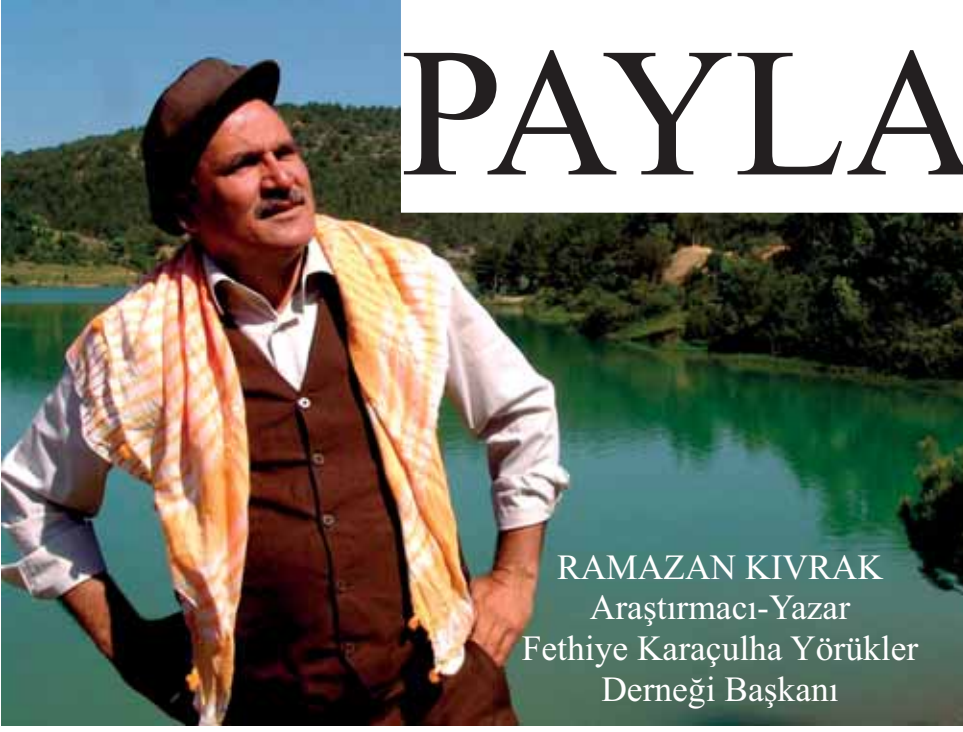

AXEL WURZ

PAYLAŞMAK

RAMAZAN KIVRAK
Araştırmacı-Yazar
Fethiye Karaçulha Yörükler
Derneği Başkanı

Günümüzde Çok büyük Fabrikalar, Çok büyük alışveriş merkezleri, parayı, emeği, her şeyi, hepsini topluyorlar, herkesle, her şeyi paylaşmıyorlar, eskiden yüzlerce mesleğin, yüzlerce çeşit ürünün satıldığı dükkânlar vardı, bu dükkânlarda ki paralar esnaftan esnafa yine esnafın ihtiyaçları için dönerdi. Bakkal, manava, manav kasaba, kasap zücaciyeciye, zücaciyeci, beyaz eşyacıya, beyaz eşyacı manifaturacıya, manifaturacı fırıncıya, fırıncı terziye, terzi lokantacıya bu şekilde para elden ele döndükçe döner. Herkes paradan payını alır.

Yüzlerce çeşit dükkâna ürünleri satan köylü, fabrika, toptancılarda paradan paylarını alırlardı. Fabrikaya mal satan hammadde ci, işçi, tarlada çalışan çiftçi esnafın büyüğü küçüğü herkes payını alır. Devlette vergisini alır.

Ülkede yüzlerce çeşit ürün satan, yüzbinlerce, milyonlarca esnafa veresiyeye mal almaya gelenler olur, parası az olanların indirim aldığı olduğu olur, çok yoksulun bedava aldığı ürünler olur, çocuğun, yetimin aldığı hediyeler, hayırlar olurdu, zenginin gölgesinde barınan fakirler olur, konu komşu, hısım, akraba istifade ederdi varlık içinde olandan, yokluk içinde olana pay gelirdi. Herkes az çok paydan payını alır paylaşım olurdu.

Şehir böyle köyde nasıl? Yaşlılarla sohbet eder onları dinlerseniz daha da anlaşılacaktır, göç mevsiminde gelen alay alay göçmen kuşlar geçmez oldu, bağda, bahçede, dağda bayırda kuşlar uçmaz oldu, yerin altına yiyecek taşıyan karınca, yuvasına yiyecek taşıyan kuş,

inlerine yiyecek taşıyan barınan yaban hayvanlar azaldıkça azaldı görülmez oldu.

Canlıların azalışlarının elbette pek çok sebepleri vardır. Bir örnek var ki çok dikkat çekicidir. Eksiden ovalardaki tarlalarda, yamaçlarda bayırlarda buğdaylar ekilirdi, nohudu, yulafi, arpası, darısı olurdu. Çiftçilerimiz eker biçer, döver hem besler hem beslenirdi.

Ürünler tarlada ekiliyken yeşilken, andan, yakından geçen evcil ve yaban hayvanlar tarlaya girer paylarını alırdı, Buğday ekildiği zaman orakla biçilir, deste, gümül, yığın, harman yapılırdı buraya kadar, hem sapı hem buğdayı yere dökülürdü döküldüğü yerde hayvanlar yer payını alırdı,

Harman yeri köyün çayırlığında ya da her tarlanın bir köşesinde olurdu, harman dövülür, savrulurken tınaz olur, çeç olur, yabayla savrulurken samanla buğday ayrılır. Buğdayında, samanında bir kısmı otların arasında yerde kalır, buğday çuvallara konup evlere taşınırken yerde kalan buğday tanelerini karıncalar yer altına kış boyu yemek için yuvalarına taşırlar, kuşlar gökten uçar gelir bir kısmını da onlar alır, kalanı da, samanla birlikte etrafta yayınlan keçi, koyun, eşek, katır, at, sığır, deve yer, hatta karınlarını doyuran hayvanların pisliklerinden de böcekler istifade eder. Payını alır,

Eve getirilen buğdaylar yeniden temizlenir holuzda, kalburda, elekte elenir. Elen altında kalan kırık küçük buğdaylar tavukların hakkı, batık buğdaylar hayvanların hakkı olur.

Temizlenen buğdaylar ölçülür, 7 okkası,

İnsanoğlu varoluşundan beri doğadaki yiyecekleri, nimetleri, hem insanlarla hem diğer canlılarla paylaşarak bu günlere gelmiştir. Büyük kavgalar. Savaşlar Bir tarafın yok edilmesi hep paslaşmamaktan olmuştur. Barışlarda paylaşabilmekten olmuştur.

bazı yerlerde okkanın büyüklüğüne göre bu 6 ya da 8 okkası bir kile olur. Kilenin iki dolusuna bir kile denir, 20 kileye de bir mut denir. Buğdayın hesabını kitabını bilen devlette, köy ihtiyar heyeti de, köyün imamı da, harmanı dövende, unu öğüten değirmencide, fakir fukarada, duaya, düğüne, eve misafir gelende payını alır. Kalan buğdaydan da evde yaşayan ailede, ihtiyacı olan hısım akraba da payını alır.

Devam edecek

GEYIKLİ COUNTRY

Kuzey Ege'nin Gizli Cenneti...

Geyikli Country Evleri'ni Tanıyalım...

Geyikli-Bozcaada Çevreyolunda inşa edilen bu muhteşem yaşam alanı sahile aracınızla yalnızca 5 dk'lık mesafededir. Yeşille maninin kucaklaştığı Geyikli Sahilleri eşsiz doğal güzelliği ile görülmeye değer bir tatil beldesidir. Bozcaada ilçesinin tam karşısındadır. Beldede çok miktarda yazlık konut bulunmaktadır. 2012 sonu itibariyle nüfusu 5000'dir. Nüfus yaz aylarında 25.000 civarlarına çıkmaktadır.

Geyikli Country;

500m2 büyüklüğünde, 72 bağımsız parselden oluşmaktadır. Spor alanları, Çocuk Parkı, Yüzme Havuzları, Kafeterya, Fitness Center ve Özel Güvenlik Noktası gibi toplam 2000m2 sosyal alana sahiptir.

Çanakkale Ezine Geyikli'de Bozcaada manzaralı zeytin ağaçları içinde güvenli ve sosyal tesisleri olan muhteşem bir site 500 m2 arsa içinde kendinize özel 3x7:21 m2 havuzlu toplam 72 adet villa Tüm villalarda ankastre mutfak ekipmanları Tripleks 158 m2 imarlı iskanlı kat mülkiyetli krediye uygun

Yeşil alanlar, çevre düzenlemesi, bisiklet ve yürüyüş yolları, tenis kortları

2014 Mart ayında 1. Etap 30 adet villa tamamen oturma hazır.

Geyikli-Bozcaada Çevre Yolu

Geyikli / ÇANAKKALE

0(286)638 57 58

0(532)630 79 51

www.orucuoglugroup.com

www.geyiklicountry.net

Geyikli Country;
500 m² büyüklüğünde
72 bağımsız parselden
oluşmaktadır. Spor Alanları,
Çocuk Parkı, Yüzme Havuzları,
Kafeterya, Fitness Center
ve Özel Güvenlik Noktası
gibi toplam 2000 m²
sosyal alana sahiptir.

VAZİYET PLANI

Geyikli Country
4. Etap Proje Alanı

25 YILDIR DÜNYAYA, DÜNYANIN BASKISINI YAPIYORUZ

DÜNYANIN BASKI MERKEZİ

egeBasım
PRINTING & PRESS

Esatpaşa Mah. Ziyapaşa Cad. No:4 Ege Plaza
34704 Ataşehir / İSTANBUL
T. +90 216 470 44 70 F. +90 216 472 84 05
www.egebasim.com.tr

PEHLİVANLARA BAŞARILAR DİLERİZ